

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

3248 *Llei 2/2014, de 25 de març, de l'Acció i del Servei Exterior de l'Estat.*

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione:

PREÀMBUL

I

La dimensió internacional de l'actuació de l'Estat ha cobrat en els últims temps un protagonisme sense precedents. La raó és que en un món globalitzat i interdependent com l'actual, la forma de conduir la política exterior d'un estat incidix de manera directa i immediata en la vida i els interessos dels seus ciutadans. A més, en l'àmbit europeu, s'ha desenrotllat un ambiciós procés d'integració supranacional en el qual els estats membres han atribuït a la Unió Europea l'exercici d'un elenc tan ampli de competències que les actuacions nacional i internacional queden estretament entrelaçades.

Per a Espanya, l'aprovació de la Constitució de 1978 va suposar un canvi transcendental que ha tingut una gran incidència en l'acció exterior del nostre país. Ha permés la incorporació d'Espanya a fòrums dels quals durant molt de temps vam estar exclosos, especialment la ja esmentada Unió Europea, el Consell d'Europa i l'Aliança Atlàntica, al mateix temps que ha impulsat la creació de la Comunitat Iberoamericana de Nacions. També ha propiciat l'establiment de noves dimensions de l'acció exterior, com la cooperació internacional al desenrotllament. I tot això basat en el ferm compromís amb els valors fonamentals que inspiren les relacions dins de la comunitat internacional, molt en especial, els valors de la dignitat humana, la llibertat, l'estat de dret, els drets humans, la solidaritat, el foment de la pau, el respecte del dret internacional i el compromís amb el multilateralisme.

Així mateix, la Constitució de 1978 va crear el marc jurídic necessari per al reconeixement a diversos subjectes, i entre estos a les comunitats autònomes mitjançant els seus respectius estatuts d'autonomia, de competències en matèria d'acció exterior, tant en l'àmbit de la Unió Europea com en el de l'acció exterior en sentit propi. Això ha comportat un gran enriquiment interior i exterior per a Espanya, però també, al seu torn, la correlativa necessitat de coordinació per a garantir una harmoniosa convivència entre l'acció exterior i la direcció de la política exterior per part del Govern.

II

En este context, la Llei d'Acció i del Servei Exterior de l'Estat es concep com un instrument flexible que presta atenció preferent a cinc exigències fonamentals.

En primer lloc, és necessari afirmar i promoure els valors i interessos d'Espanya amb l'objectiu d'enfortir la seua presència internacional i reforçar la seua imatge en el món.

En segon lloc, cobra una importància capital consolidar i reforçar la credibilitat d'Espanya en l'exterior, ja que, com a conseqüència de la globalització i del creixement exponencial de les relacions econòmiques internacionals, eixa credibilitat és d'indubtable importància per a augmentar l'exportació de béns i servicis, atraure capitals amb què finançar la nostra economia i facilitar la implantació i l'expansió de les nostres empreses.

En tercer lloc, convé enfortir la nostra participació en el procés d'integració europea i articular una acció exterior que siga harmònica amb la política exterior i de seguretat comuna de la Unió Europea, així com amb els fins del Servei Europeu d'Acció Exterior.

En quart lloc, és primordial aconseguir una adequada coordinació de l'acció exterior d'Espanya amb la dels estats que integren la Comunitat Iberoamericana de Nacions. Esta dimensió genuïna d'Espanya, derivada de la història i de l'afinitat cultural i lingüística, de la qual forma part substantiva l'espanyol com a llengua comuna, constituïx un interès irrenunciable per a Espanya.

I, finalment, és obligat garantir una adequada assistència i protecció als espanyols i donar suport a la ciutadania espanyola i a les empreses espanyoles en l'exterior.

A partir d'esta concepció, la llei estableix set principis rectors de l'acció exterior de l'Estat: unitat d'acció en l'exterior, lleialtat institucional i coordinació, planificació, eficiència, eficàcia i especialització, transparència i servici a l'interés general.

Sobre estos principis, la llei reafirma la competència del Govern en el seu paper de director de la política exterior i les seues facultats de coordinació de l'acció exterior; revitalitza el Consell de Política Exterior i el seu Consell Executiu, als quals correspon vetlar perquè l'acció exterior de l'Estat es duga a terme de conformitat amb els principis i objectius de la política exterior i s'ajuste a les directrius fixades pel Govern per mitjà de l'adequació dels mitjans als objectius; estableix, ja que reconeix tots els actors en l'exterior, instruments de planificació, seguiment i coordinació que procuren que l'acció exterior siga integrada i hi haja una plena connexió entre esta i la política exterior, i, finalment, concep el Servei Exterior de l'Estat com l'instrument fonamental per a l'execució de la política i de l'acció exterior a l'aglutinar-hi tots els òrgans de l'Administració General de l'Estat que actuen en l'exterior i al definir els ambaixadors i els representants permanents davant d'organitzacions internacionals com a òrgans directius als quals correspon la direcció i la coordinació de tots estos.

Tot això es vertebra, lògicament, en el marc constitucional, en particular amb base competencial en l'article 149.1.3a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de relacions internacionals; en l'article 149.1.18a, que li atribueix la competència exclusiva en matèria de bases del règim jurídic de les administracions públiques i de règim estatutari dels funcionaris, i en l'article 97, que atorga al Govern, també en exclusiva, la direcció de la política exterior.

III

La llei s'estructura en quatre títols. El punt de partida el configura un títol preliminar en què s'arreglen les disposicions generals sobre l'objecte i les definicions de la llei i els principis que la inspiren, amb clara diferència entre política exterior i acció exterior de l'Estat. Es persegueix dotar esta última d'unitat i coherència internes, més enllà de la suma de les accions sectorials; planificar-la; garantir la seua eficàcia i eficiència; reconèixer la necessària especialització per a executar-la, i posar-la al servici dels interessos generals d'Espanya, com a resultat d'una visió participada i compartida sobre el que interessa a Espanya.

El títol I regula els subjectes i els àmbits de l'acció exterior de l'Estat. Les seues disposicions partixen del reconeixement de l'existència d'una multiplicitat de subjectes que, sense competències en política exterior, duen a terme una acció exterior molt intensa en l'exercici de les seues competències pròpies, i s'han de subjectar a les directrius, fins i objectius establits pel Govern en l'exercici, al seu torn, de la seua competència exclusiva de direcció de la política exterior de l'Estat. Respecte dels subjectes, entre els quals no cal oblidar, pel seu paper rellevant, la Corona, la llei arreplega la menció d'aquelles competències i funcions que tenen una relació estreta amb l'acció exterior de l'Estat. Com a novetat, la llei estableix un sistema d'informació i comunicació de les actuacions en l'exterior i dels viatges i visites a l'estranger que persegueix una doble finalitat: que el Govern facilite als subjectes de l'acció exterior suport a l'hora d'executar-la; i, pel que fa als òrgans constitucionals i a les administracions públiques, que pugua emetre

recomanacions motivades sobre l'adequació d'estes actuacions a les directrius, fins i objectius de la política exterior.

Així mateix, en este títol es relacionen i descriuen, sense ànim de constituir una llista tancada i immutable, els àmbits de l'acció exterior entesos com aquells que, per la seua singular importància, han de ser atesos i tinguts en compte per a la formulació d'una política exterior l'objectiu últim de la qual és la defensa i la promoció dels valors i interessos d'Espanya, el progrés i el creixement sostenible i el benestar de la població espanyola, amb especial èmfasi en la promoció de la igualtat entre hòmens i dones i l'eradicació de la violència de gènere, destacant l'atenció i la protecció de les dones espanyoles víctimes de violència de gènere i dels seus fills i filles en l'exterior.

En el títol II es regulen els instruments de planificació, seguiment i coordinació de l'acció exterior. Els primers són l'Estratègia i l'Informe d'acció exterior, ambdós objecte d'aprovació pel Govern, l'elaboració dels quals és duta a terme conjuntament per tots els departaments ministerials, i es completa amb les aportacions dels òrgans constitucionals, les comunitats i ciutats autònomes i les entitats que integren l'Administració local.

En l'elaboració de l'Estratègia d'acció exterior és imprescindible realçar tots els nostres actius immaterials davant de societats civils i actors no governamentals en l'àmbit internacional. La promoció de la imatge d'Espanya en l'exterior és una tasca inexcusable.

Pel que fa a la coordinació, la llei para especial atenció a un òrgan clau per a la consecució dels seus objectius, el Consell de Política Exterior, òrgan col·legiat assessor del president del Govern en la seua tasca de direcció de la política exterior, que es configura com el principal garant de la coherència interna de l'acció exterior de l'Estat i la plena coordinació entre l'acció exterior i la política exterior.

Este òrgan col·legiat adquirix, a més, un protagonisme essencial a través del seu Consell Executiu, al qual correspon formular propostes relatives a l'adequació i millor ordenació dels mitjans humans, pressupostaris i materials del Servei Exterior, per al compliment dels fins i objectius fixats en l'Estratègia d'acció exterior. En altres paraules, coneix sobre com i on s'ha de produir el desplegament del nostre Servei Exterior per a servir millor els interessos generals d'Espanya.

El títol III es dedica a la nova configuració de l'organització de l'Administració General de l'Estat en l'exterior: el Servei Exterior de l'Estat, figura ja apuntada en el Reial Decret 632/1987, de 8 de maig, sobre organització de l'Administració de l'Estat en l'exterior, que persegueix la unitat d'acció de tots els òrgans de l'Administració General de l'Estat en l'exterior. Per a això, es garantixen les funcions de direcció de la missió i de coordinació de l'acció exterior i del Servei Exterior que ja la llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, atribuïx als ambaixadors i representants permanents en la seua condició d'òrgans directius en l'exterior, al mateix temps que reconeix la necessitat i importància de la incorporació del coneixement especialitzat a l'acció exterior de l'Estat.

Com a novetat, la llei estableix les bases perquè el Consell Executiu de Política Exterior pugua recomanar l'adopció de mesures de gestió integrada en les missions diplomàtiques a través de l'establiment, on es considere necessari o convenient, d'una secció de servicis comuns que procure, a més, un aprofitament més eficient dels recursos humans i materials públics.

En este títol s'introdueixen també nous conceptes i noves formes de diplomàcia i representació, aprofitant la potencialitat que oferix el desplegament del Servei Europeu d'Acció Exterior i de les seues delegacions en l'exterior, o acordant amb els estats que integren la Comunitat Iberoamericana de Nacions la creació d'oficines sectorials conjuntes en tercers estats per al desenrotllament d'àmbits específics de l'acció exterior.

Este model requerix que l'Administració potencie la formació continuada dels funcionaris que integren el Servei Exterior en capacitats noves que permeten el treball interdisciplinari i multisectorial, així com el desenrotllament ple de les capacitats directives i tècniques de negociació en el context internacional i la formació en el coneixement i el perfeccionament d'idiomes. Per a això, la llei configura l'Escola Diplomàtica i l'ICEX

Espanya Exportació i Inversions, a través del Centre d'Estudis Econòmics i Comercials, com a centres de formació dels funcionaris del Servei Exterior.

Finalment, la llei es tanca amb les corresponents disposicions addicionals, derogatòries i finals.

IV

Finalment, convé emplaçar esta llei en la seua justa perspectiva històrica i deixar constància del valor que en esta matèria té un consens polític i social per a posar-la en marxa.

En efecte, esta llei s'inscriu en una rica trajectòria històrica, diverses vegades centenària, de diplomàcia espanyola, que té les seues arrels últimes en les valuoses aportacions que l'Escola de Salamanca va fer al segle XVI al dret internacional i l'actuació de la qual sempre s'ha desenrotllat amb total vocació de servici públic. No en va, les dimensions genuïnes de la nostra acció exterior –l'europea, la iberoamericana i atlàntica, així com la mediterrània– entronquen, sens dubte, amb les diplomàcies castellana i aragonesa, però és així mateix pròpiament espanyola la nostra vocació d'universalisme. Esta història diplomàtica és certament excepcional per la seua magnitud geogràfica; per la seua producció doctrinal política i jurídica; per les seues institucions, mitjans i persones, així com pels seus usos, rums i tasques. I és legítim portar a col·lació este ingent i valuós llegat perquè, en gran manera, els condicionants i les categories, les persones, els recursos i els objectius de l'acció exterior que regula esta llei s'incardinien en la mencionada història.

D'altra banda, les novetats i els canvis que esta llei comporta no poden ser duts a terme en solitari pel Govern. Una aplicació adequada i eficaç d'esta llei requereix un acord bàsic entre les forces polítiques, les comunitats autònomes, les organitzacions empresarials i sindicals, el món de la cultura i la col·laboració de tota la societat espanyola. Només així es podrà transformar realment un orde jurídic dissenyat en l'època en què encara subsistien les velles fronteres entre els estats, per a construir-ne un altre d'adaptat als nous imperatius de la globalització.

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1. *Objecte i definicions.*

1. Esta llei té per objecte regular l'acció exterior de l'Estat; enumerar els seus principis rectors; identificar els seus subjectes i àmbits; establir els instruments per a fer-ne la planificació, el seguiment i la coordinació, i ordenar el Servei Exterior de l'Estat, per a assegurar la coordinació i la coherència del conjunt d'actuacions que la constitueixen i la seua adequació a les directrius, fins i objectius de la política exterior.

2. Als efectes d'esta llei, s'entén per:

a) Política exterior: el conjunt de decisions i accions del Govern en les seues relacions amb altres actors de l'escena internacional, a fi de definir, promoure, desenrotllar i defensar els valors i interessos d'Espanya en l'exterior.

b) Acció exterior de l'Estat: el conjunt ordenat de les actuacions que els òrgans constitucionals, les administracions públiques i els organismes, entitats i institucions que en depenguen duen a terme en l'exterior, en l'exercici de les seues competències respectives, desenrotllades d'acord amb els principis que estableix esta llei i amb observança i adequació a les directrius, fins i objectius establits pel Govern en l'exercici de la seua competència de direcció de la política exterior.

c) Servei Exterior de l'Estat: els òrgans, les unitats administratives i els mitjans humans i materials que, sota la direcció i la coordinació del Govern, executen i desenrotllen la política exterior i l'acció exterior d'este, sense perjuí de les competències dels diferents departaments ministerials.

Article 2. *Principis i objectius de la política exterior.*

1. La política exterior d'Espanya té com a principis inspiradors el respecte a la dignitat humana, la llibertat, la democràcia, l'estat de dret i els drets humans. La política exterior d'Espanya defensarà i promourà el respecte i el desenrotllament del dret internacional, en particular el respecte dels principis de la Carta de les Nacions Unides, i promourà els projectes de construcció europea i de la Comunitat Iberoamericana de Nacions, així com el multilateralisme en el si de la comunitat internacional.

2. Són objectius de la política exterior d'Espanya:

- a) El manteniment i la promoció de la pau i la seguretat internacionals.
- b) El foment d'institucions multilaterals fortes i legítimes.
- c) La promoció i la consolidació de sistemes polítics basats en l'estat de dret i en el respecte als drets fonamentals i les llibertats públiques.
- d) La lluita contra la pobresa, la solidaritat amb els països en via de desenrotllament i el desenrotllament econòmic i social de tots els estats.
- e) La defensa del medi ambient i la protecció de la biodiversitat, la lluita contra el canvi climàtic i la preocupació per la seguretat alimentària.
- f) L'eliminació de les armes de destrucció massiva i armes químiques, i l'assumpció d'un compromís actiu per un desarmament progressiu a escala mundial.
- g) La construcció d'una Europa més integrada i més legítima davant dels seus ciutadans, que es constituïx com un actor global de referència.
- h) L'enfortiment de la Comunitat Iberoamericana de Nacions.
- i) La seguretat i el benestar d'Espanya i dels seus ciutadans.
- j) L'assistència i la protecció als seus ciutadans, així com la protecció dels interessos econòmics d'Espanya en l'exterior.
- k) La promoció dels interessos econòmics d'Espanya en l'exterior.

Article 3. *Principis rectors de l'acció exterior de l'Estat.*

1. L'acció exterior de l'Estat, com a element essencial per a l'execució de la política exterior, es durà a terme en el marc dels instruments de planificació que regula esta llei, i se subjectarà als principis, directrius, fins i objectius de la mencionada política.

2. L'acció exterior dels òrgans constitucionals, les administracions públiques i els organismes, entitats i institucions que en depenguen es regirà pels principis següents:

- a) Unitat d'acció en l'exterior. S'entén per unitat d'acció en l'exterior l'ordenació i la coordinació de les activitats realitzades en l'exterior amb l'objecte de garantir la consecució dels objectius de la política exterior del Govern i la millor defensa dels interessos d'Espanya.
- b) Lleialtat institucional, coordinació i cooperació. L'activitat realitzada en l'exterior pels subjectes de l'acció exterior de l'Estat es farà amb respecte a la competència exclusiva de l'Estat en matèria de relacions internacionals i a les directrius, fins i objectius de la política exterior del Govern.
- c) Planificació. Les prioritats, objectius i actuacions de l'acció exterior de l'Estat s'establiran en els instruments de planificació que s'aproven de conformitat amb els procediments que estableix esta llei.
- d) Eficiència. En l'execució de l'acció exterior de l'Estat s'adoptaran les mesures necessàries per a assegurar la utilització eficient, la racionalització i l'austeritat en l'ús dels recursos públics.
- e) Eficàcia i especialització. Per a aconseguir la millor adequació dels recursos públics al compliment dels objectius fixats, l'acció exterior de l'Estat incorporarà el coneixement tècnic especialitzat, tant en la seua planificació, com en la seua gestió i execució.
- f) Transparència. L'accés a la informació relativa a l'acció exterior de l'Estat s'ajustarà al que dispose a este efecte la normativa aplicable.

g) Servici a l'interés general. L'acció i el Servici Exterior de l'Estat s'orientaran a la prestació d'un servici públic de qualitat i a la defensa dels interessos i a la promoció de la imatge d'Espanya. Així mateix, s'orientaran a l'assistència i protecció dels espanyols i al suport a la ciutadania espanyola i a les empreses espanyoles en l'exterior.

TÍTOL I

Subjectes i àmbits de l'acció exterior

CAPÍTOL I

Subjectes de l'acció exterior de l'Estat

Article 4. *La Corona.*

1. El rei assumix la més alta representació d'Espanya en les seues relacions internacionals, especialment amb les nacions de la seua comunitat històrica, i exercix les funcions que li atribueixen la Constitució, les lleis i els tractats internacionals en els quals Espanya és part.

2. Correspon al rei manifestar el consentiment de l'Estat per a obligar-se internacionalment per mitjà de tractats, de conformitat amb la Constitució i les lleis.

3. El rei acreditarà els caps de les missions diplomàtiques d'Espanya i els seus representants permanents davant d'organitzacions internacionals, i rebrà les credencials dels representants diplomàtics estrangers.

Article 5. *Subjectes de l'acció exterior de l'Estat.*

1. Són subjectes de l'acció exterior de l'Estat, els òrgans constitucionals, les administracions públiques i els òrgans administratius, institucions i entitats que, en l'exercici de les seues pròpies competències, actuen i es projecten en l'exterior.

2. Els òrgans constitucionals, les comunitats autònomes, les ciutats autònomes, les entitats que integren l'Administració local i els organismes, entitats i institucions que en depenguen mantindran informat el Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació de les propostes sobre viatges, visites, intercanvis i actuacions amb projecció exterior, perquè este departament pugua informar i, si és el cas, emetre recomanacions motivades sobre l'adequació de la proposta d'actuació a les directrius, fins i objectius de la política exterior fixats pel Govern i els instruments de planificació establits per esta llei.

Esta obligació d'informació en l'àmbit de les comunitats autònomes i ciutats autònomes comprendrà els viatges, visites, intercanvis i actuacions dels seus residents i dels membres dels seus consells de govern, i no serà aplicable quan es tracte d'actuacions en l'àmbit de la Unió Europea i de viatges o visites a les seues institucions.

El Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació comunicarà al d'Hisenda i Administracions Públiques la informació rebuda de les comunitats autònomes i entitats que integren l'Administració local.

3. El Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació prestarà als òrgans constitucionals, a les administracions públiques i als organismes, entitats i institucions mencionats en l'apartat anterior, informació i suport per a la seua projecció exterior, en l'exercici de les seues competències respectives i en el marc dels principis rectoris de la política exterior i l'acció exterior de l'Estat.

4. Els ministres, els òrgans superiors dels departaments ministerials i els directius dels organismes, entitats i institucions públiques que en depenguen, informaran el Govern de les activitats dutes a terme per a l'exercici de la seua acció exterior, dins del seu àmbit competencial. Així mateix, comunicaran al Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació els viatges i les visites que facen a l'exterior.

5. El Govern podrà demanar la col·laboració de tots els subjectes que participen en l'acció exterior de l'Estat per a la realització de missions i actuacions específiques que

coadjuven a la defensa dels interessos de l'Estat en l'exterior o al millor compliment de les directrius, fins i objectius de la política exterior.

Article 6. *El Govern.*

1. El Govern dirigeix la política exterior, autoritza la firma i l'aplicació provisional dels tractats internacionals, aprova que es firmen «ad referendum», els remet a les Corts Generals i acorda la manifestació del consentiment d'Espanya per a obligar-se per mitjà d'un tractat internacional.

2. El Govern aprovarà l'Estratègia d'acció exterior, els informes anuals d'acció exterior, els plans anuals d'acció exterior per a la promoció de la Marca Espanya, el pla director de la cooperació espanyola i els altres instruments de planificació que es consideren necessaris per a definir, promoure, desenrotllar i defensar els interessos d'Espanya en l'exterior.

3. Correspon al president del Govern dirigir l'acció del Govern i coordinar les funcions dels seus membres, i en particular, determinar les directrius de política exterior i vetllar perquè es complisquen, en el desenrotllament de l'acció exterior de l'Estat. En virtut de les seues funcions i sense necessitat de plenipotència, el president del Govern representa Espanya, d'acord amb la Constitució i la normativa vigent, en tots els actes de subscripció de tractats internacionals, incloent-hi la manifestació del consentiment d'Espanya a obligar-s'hi.

4. Els ministres, com a titulars dels seus departaments, dirigeixen i desenrotllen l'acció exterior de l'Estat en el seu àmbit competencial, d'acord amb els principis rectoris que estableix esta llei. Per al desenrotllament de la seua acció exterior disposen del Servei Exterior de l'Estat i, particularment, dels òrgans tècnics i les unitats administratives en l'exterior que en depenguen, orgànicament i funcionalment, sense perjudici de les facultats de direcció i coordinació del cap de la missió diplomàtica o de la representació permanent respectiva.

Els ministres podran representar l'Estat en els actes de subscripció d'un tractat, a excepció de la manifestació del consentiment de l'Estat a obligar-s'hi, per mitjà de l'oportuna plenipotència, atorgada pel ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació.

5. El ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, en el marc de la superior direcció del Govern i del seu president, planifica i executa la política exterior de l'Estat, i coordina l'acció exterior i el Servei Exterior de l'Estat. Així mateix, de conformitat amb la Constitució i les lleis, representa Espanya en tots els actes de subscripció de tractats internacionals, incloent-hi la manifestació del consentiment d'Espanya a obligar-s'hi.

Article 7. *Les Corts Generals.*

1. Les Corts Generals fomenten les relacions d'amistat i col·laboració amb les assemblees parlamentàries i els parlaments d'uns altres estats, d'acord amb els principis que arreplega esta llei.

2. El Govern podrà sol·licitar la col·laboració de les Corts Generals per a la realització de missions de caràcter parlamentari i per a la participació en reunions parlamentàries internacionals, quan siga aconsellable per a la defensa dels interessos de l'Estat en l'exterior, en el marc de l'acció exterior de l'Estat, o per al millor compliment de les directrius, fins i objectius de la política exterior.

3. El Defensor del Poble, en la seua qualitat d'institució espanyola per a la promoció i protecció dels drets humans, té relacions de col·laboració i assistència tècnica amb les institucions nacionals homòlogues d'uns altres estats, i facilita de forma independent el seguiment que periòdicament fan les organitzacions internacionals sobre la situació dels drets humans a Espanya.

El Govern podrà demanar la col·laboració del Defensor del Poble per a la realització de missions davant dels fòrums internacionals de drets humans.

Article 8. *Les Forces Armades.*

1. Les Forces Armades són un pilar bàsic en l'acció exterior de l'Estat, garantixen la seguretat i la defensa d'Espanya i promouen un entorn internacional de pau i seguretat.

2. El Govern acordarà la participació de les Forces Armades en missions internacionals, com a part de l'esforç concertat en l'acció exterior de l'Estat, d'acord amb els requisits i procediments establits per la Llei Orgànica 5/2005, de 17 de novembre, de la Defensa Nacional.

Article 9. *Les forces i cossos de seguretat de l'Estat.*

1. Les forces i cossos de seguretat de l'Estat participen en l'acció exterior de l'Estat i, per mitjà de la cooperació policial internacional, promouen el manteniment de la seguretat pública en l'àmbit internacional.

2. El Govern acordarà els termes de la participació de les forces i cossos de seguretat de l'Estat en missions internacionals, d'acord amb el que estableix la Llei Orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat, sense perjudi de les competències atribuïdes a uns altres subjectes de l'acció exterior de l'Estat.

Article 10. *El Consell General del Poder Judicial.*

1. El Consell General del Poder Judicial coadjuva a la millora de la cooperació judicial i institucional internacional i actua en l'exterior, en l'exercici de les competències que li atribuïsquen els tractats internacionals en els quals Espanya siga part, les normes de la Unió Europea i les lleis, en els termes que preveu la Llei Orgànica del Poder Judicial i d'acord amb els principis establits en esta llei.

2. El Govern podrà sol·licitar la col·laboració del Consell General del Poder Judicial per a la realització de missions de col·laboració amb uns altres poders judicials o per a participar en reunions internacionals, quan siga aconsellable per a la defensa dels interessos de l'Estat en l'exterior, en el marc de l'acció exterior de l'Estat, o per al millor compliment de les directrius, fins i objectius de la política exterior.

Article 11. *Les comunitats autònomes i entitats que integren l'Administració local.*

1. Les activitats que les comunitats autònomes, les ciutats autònomes i les entitats que integren l'Administració local puguen dur a terme en l'exterior en el marc de les competències que els siguen atribuïdes per la Constitució, pels estatuts d'autonomia i les lleis, respectaran els principis que s'establixen en esta llei i s'adequaran a les directrius, fins i objectius de la política exterior fixats pel Govern.

2. Així mateix, les esmentades activitats de les comunitats i ciutats autònomes s'adequaran als instruments de planificació de l'acció exterior, elaborats i aprovats de conformitat amb el que disposa esta llei i establits per l'Estat en l'exercici de les seues facultats de coordinació en este àmbit, quan definisquen directrius d'actuació pròpies de la política exterior de l'Estat o s'inserisquen en l'àmbit de les relacions internacionals d'Espanya.

Les entitats que integren l'Administració local estaran subjectes als instruments de planificació de l'acció exterior que determinen les seues respectives comunitats autònomes.

3. Les actuacions que es duguen a terme en l'exercici de l'acció exterior no podran comportar, en cap cas, l'assumpció de la representació de l'Estat en l'exterior, la subscripció de tractats internacionals amb uns altres estats o organitzacions internacionals, ni la generació, directa o indirecta, d'obligacions o responsabilitats internacionalment exigibles a l'Estat. Tampoc podrà incidir en la política exterior que dirigeix el Govern, ni perjudicar-la. Correspon al Govern, en qualsevol cas, establir les mesures i directrius que regulen i coordinen les activitats en l'exterior de les comunitats autònomes i ciutats autònomes, amb l'objectiu de garantir el compliment del que disposa esta llei.

4. Les comunitats autònomes, les ciutats autònomes i les entitats que integren l'Administració local podran subscriure acords internacionals administratius en execució i concreció d'un tractat internacional quan ho preveja el tractat mateix, els atribuïscia potestat per a això i verse sobre matèries de la seua competència. Així mateix, podran subscriure acords no normatius amb els òrgans anàlegs d'uns altres subjectes de dret internacional, no vinculants jurídicament per als que els subscriuen, sobre matèries de la seua competència.

El Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació informará amb caràcter previ, i d'acord amb el que dispose la legislació estatal que en regule la subscripció, sobre els acords internacionals administratius i els no normatius que estes administracions pretenguen subscriure amb autoritats o òrgans administratius d'un subjecte de dret internacional. A este efecte, demanará l'informe dels departaments ministerials competents per raó de la matèria i, en tot cas, del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Article 12. De les oficines de les comunitats i ciutats autònomes en l'exterior.

1. Les comunitats autònomes i les ciutats autònomes informaran el Govern de l'establiment d'oficines per a promocionar-les en l'exterior, abans que siguen obertes. El Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació informará sobre la proposta, d'acord amb les directrius, fins i objectius de la política exterior; l'Estratègia d'acció exterior, i, en particular, el principi d'unitat d'acció en l'exterior.

2. El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques informará sobre la proposta d'acord amb el principi d'eficiència en la gestió dels recursos públics, així com des de la perspectiva de l'adequació a l'orde competencial.

3. Quan es tracte d'oficines dedicades a la promoció comercial, es demanará, a més, l'informe del Ministeri d'Economia i Competitivitat.

4. El Govern impulsarà la instal·lació d'estes oficines dins dels locals del Servei Exterior de l'Estat, quan ho permeten les disponibilitats d'espai d'este servei, sense que en cap cas la instal·lació comporte ni la integració en el Servei Exterior de l'Estat ni l'aplicació a les oficines de la normativa internacional, especialment l'arreglada en les convencions de Viena sobre relacions diplomàtiques i consulars.

Article 13. Els organismes públics, les societats estatals, fundacions i entitats consorciades.

1. Els organismes públics, les societats estatals, les fundacions públiques i entitats consorciades i qualssevol altres entitats vinculades a les administracions públiques o dependents d'estes, actuaran en l'exterior, en l'exercici de les seues respectives funcions i competències, d'acord amb els principis que estableix esta llei i amb subjecció a les directrius, els fins i objectius de política exterior fixats pel Govern i als instruments de planificació de l'acció exterior elaborats i aprovats de conformitat amb el que disposa esta llei.

2. Les entitats mencionades en l'apartat anterior, dependents de l'Administració General de l'Estat o vinculades a esta, proporcionaran informació al departament ministerial del qual depenguen o al qual estiguen adscrites, sobre les seues actuacions en l'exterior, sobre els seus fins i objectius, i sobre l'adequació a les directrius i documents de planificació i resultats obtinguts, que s'incorporaran als informes que periòdicament s'elaboren sobre acció exterior de l'Estat, de conformitat amb la normativa vigent.

CAPÍTOL II

Àmbits de l'acció exterior de l'Estat

Article 14. *Àmbits de l'acció exterior de l'Estat i la seua relació amb la política exterior.*

1. El Govern, a través del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, en virtut de les competències que li atribuïx esta llei i de la forma prevista en els instruments de planificació que regula, vetlarà perquè l'acció exterior, en els seus diferents àmbits, entre estos els que s'enumeren en els articles 15 a 32 d'esta llei, es dirigisca preferentment a les àrees o estats que es consideren prioritaris per al compliment dels objectius de política exterior.

Així mateix, podrà demanar que actuen els òrgans, subjectes i actors en qualssevol altres àmbits que considere convenients, per a la consecució dels fins de la política exterior.

2. Els diferents departaments ministerials participaran en un o més àmbits de l'acció exterior de l'Estat en funció de les competències que els siguen atribuïdes per les respectives normes d'estructura orgànica.

3. El Govern informarà de les seues iniciatives i propostes a les comunitats autònomes quan afecten les seues competències, i aquelles podran sol·licitar dels òrgans del Servei Exterior de l'Estat el suport necessari a les iniciatives autonòmiques en l'àmbit de les seues competències.

4. Les comunitats autònomes participaran en l'elaboració i l'execució de l'acció exterior en l'àmbit de la Unió Europea mitjançant els mecanismes de cooperació existents, en particular, per mitjà de la Conferència per a Assumptes Relacionats amb la Unió Europea.

Article 15. *Acció exterior en matèria de defensa.*

1. L'actuació de les Forces Armades en l'àmbit internacional s'emmarcarà en el conjunt de l'acció exterior de l'Estat, com a element essencial per a garantir la seguretat i defensa d'Espanya i per a contribuir a la projecció internacional d'Espanya i al manteniment de la pau i la seguretat internacionals.

2. L'acció exterior de l'Estat en matèria de defensa es regirà pel que disposen la Llei Orgànica 5/2005, de 17 de novembre, de la Defensa Nacional, i la normativa que la desplega.

Article 16. *Acció exterior en matèria de drets humans.*

1. L'acció exterior en matèria de drets humans promourà l'extensió, el reconeixement i el compliment efectiu dels principis fonamentals defesos per la comunitat internacional d'estats democràtics i reconeguts en la Constitució Espanyola, en la Declaració Universal dels Drets Humans i en els altres pactes i tractats ratificats per Espanya en esta matèria, en especial en les directrius de drets humans de la Unió Europea.

2. Així mateix, promourà la cooperació internacional en matèria de defensa i garantia dels drets humans i comptarà per a això amb el treball de projecció exterior dels òrgans constitucionals.

Article 17. *Acció exterior en matèria tributària.*

1. L'acció exterior en matèria tributària i duanera es dirigirà a facilitar el compliment de les obligacions tributàries i duaneres i a la lluita contra l'evasió i el frau fiscal, per mitjà de l'extensió de la xarxa de convenis per a evitar la doble imposició i acords per a l'intercanvi efectiu d'informació, així com a ampliar i perfeccionar els instruments de cooperació que permeten l'assistència mútua en matèria fiscal en tots els seus àmbits.

2. L'enfortiment de la cooperació internacional en la lluita contra l'evasió i el frau fiscal constituirà igualment un principi específic en matèria tributària de l'acció exterior, i participarà activament en les institucions i fòrums internacionals.

3. Així mateix, es promourà l'assistència tècnica i la formació especialitzada per mitjà d'acords específics amb uns altres estats i organitzacions internacionals, i es perseguirà aconseguir una presència adequada en estes últimes.

Article 18. Acció exterior en matèria de justícia.

1. L'acció exterior en matèria de justícia s'orientarà a promoure la cooperació jurídica internacional, singularment en l'àmbit judicial, i la subscripció i l'actualització d'acords internacionals.

2. Així mateix, s'orientarà a la formació i l'enfortiment de la posició espanyola davant de les institucions internacionals i de la Unió Europea en l'àmbit de la justícia i les llibertats públiques.

Article 19. Acció exterior en matèria de seguretat pública i assumptes d'interior.

1. L'acció exterior en matèria de seguretat pública i assumptes d'interior es desenrotllarà per mitjà de la cooperació policial internacional, element essencial per a la prevenció i la lluita contra totes les formes de delinqüència organitzada transnacional i el terrorisme, orientada a l'assistència mútua i a la col·laboració amb les institucions responsables de la seguretat pública en l'exterior. Així mateix, tindrà per objecte la cooperació amb tercers estats en matèria de formació i assistència tècnica en els àmbits penitenciari, de protecció civil, de seguretat viària i de polítiques de suport a les víctimes del terrorisme.

2. L'acció exterior en matèria de seguretat pública i altres assumptes d'interior s'orientarà a la formació i l'enfortiment de la posició d'Espanya davant de la Unió Europea i les organitzacions internacionals, sense perjudi de les competències atribuïdes a altres subjectes de l'acció exterior de l'Estat i, si és el cas, en coordinació amb ells.

Article 20. Acció exterior en matèria econòmica, comercial, financera i de suport a la internacionalització de l'economia espanyola.

L'acció exterior en matèria econòmica, comercial, financera i de suport a la internacionalització de l'empresa consistirà en l'execució en l'exterior de la política del Govern en matèria econòmica, de reformes per a la millora de la competitivitat i financera, que comprén també les accions relatives a les institucions financeres internacionals, així com les actuacions encaminades a la internacionalització de l'empresa i l'economia espanyoles.

Article 21. Acció exterior en matèria d'investigació, desenrotllament i innovació.

L'acció exterior en matèria d'investigació científica, desenrotllament tecnològic i innovació promourà la participació dels organismes públics i privats en programes i projectes científics, tecnològics o d'innovació internacionals, xarxes del coneixement i especialment en les iniciatives promogudes per la Unió Europea. Així mateix, promourà la mobilitat del personal investigador i la presència en institucions internacionals o estrangeres vinculades a la investigació científica i tècnica i a la innovació.

Article 22. Acció exterior en matèria d'ocupació i seguretat social.

1. L'acció exterior en matèria d'ocupació i seguretat social s'orientarà al desenrotllament d'actuacions relacionades amb l'ocupació, les relacions laborals i el sistema de seguretat social que afavorisquen els intercanvis, la cooperació i la informació en estes matèries, així com l'atenció als treballadors espanyols i a les empreses espanyoles en l'exterior.

2. La planificació de l'acció exterior en matèria d'ocupació i seguretat social tindrà present les iniciatives i mesures que s'impulsen en el marc de la Unió Europea i des de l'Organització Internacional del Treball i altres organitzacions internacionals, i comprendrà de forma específica els intercanvis en estes matèries i la mobilitat d'experts.

Article 23. Acció exterior en matèria d'emigració i immigració.

1. L'acció exterior en matèria d'emigració vetlarà especialment per la salvaguarda dels drets econòmics i socials dels treballadors espanyols en l'estranger i orientarà la seua política per a facilitar-ne el retorn.

2. L'acció exterior en matèria d'immigració s'orientarà a l'ordenació dels fluxos migratoris cap a Espanya i a reforçar la lluita contra la immigració irregular.

Article 24. Acció exterior en matèria de cooperació per al desenvolupament.

L'acció exterior en matèria de cooperació per al desenvolupament s'orientarà a contribuir a l'eradicació de la pobresa, al desenvolupament humà sostenible i a l'exercici ple dels drets, per mitjà de la consolidació dels processos democràtics i l'estat de dret, la reducció de les desigualtats, el foment dels sistemes de cohesió social, la promoció dels drets de les dones i la igualtat de gènere, i a donar una resposta de qualitat a les crisis humanitàries.

Article 25. Acció exterior en matèria cultural.

1. L'acció cultural exterior es dirigirà a promoure les diverses manifestacions de la cultura espanyola, a potenciar la internacionalització de les indústries culturals i a cooperar i fomentar els intercanvis culturals i el coneixement d'Espanya.

2. L'acció cultural exterior atindrà els objectius establits en la política cultural i tindrà en compte els compromisos que es deriven de les estratègies europees i les metes establides en l'àmbit iberoamericà i en la UNESCO. La planificació de les prioritats sectorials i geogràfiques de l'acció cultural exterior s'incorporarà als mecanismes d'intercanvi cultural i de mobilitat d'experts.

3. L'acció exterior en matèria de cultura facilitarà la defensa, promoció i difusió de les cultures de les nacionalitats i regions que integren la nació espanyola, en el marc previst en l'article 149.2 de la Constitució Espanyola.

Article 26. Acció exterior en matèria educativa.

1. L'acció exterior en matèria educativa s'orientarà a la promoció i difusió del castellà i la resta de llengües espanyoles, així com a la promoció i organització de:

a) Ensenyances reglades corresponents a nivells no universitaris del sistema educatiu espanyol.

b) Currículums mixtos de continguts del sistema educatiu espanyol i dels propis d'uns altres sistemes educatius.

c) Programes de suport en el marc de sistemes educatius estrangers per a l'ensenyança de la llengua i cultura espanyoles.

d) Programes de suport als intercanvis en l'àmbit educatiu.

e) L'ensenyança no reglada del castellà i de les altres llengües espanyoles, l'avaluació i la certificació.

f) En general, totes les mesures que puguen contribuir a facilitar als espanyols l'accés a l'educació en l'estranger i a potenciar la projecció de l'educació i la cultura espanyoles en l'exterior.

2. Així mateix, l'acció exterior en matèria educativa col·laborarà amb les estratègies d'internacionalització de les universitats espanyoles.

3. L'acció educativa en l'exterior s'ajustarà als objectius establits en la política educativa, als compromisos que es deriven de les estratègies europees i a les metes establides en l'àmbit iberoamericà.

4. Tots els programes educatius en l'exterior, així com els mecanismes d'intercanvi educatiu i de mobilitat de professors i alumnes, s'inclouran en la planificació de l'acció educativa exterior de forma específica.

Article 27. Acció exterior en matèria d'esport.

1. L'acció exterior en matèria esportiva s'orientarà especialment a:

a) Fomentar els intercanvis institucionals, el patrocini i el mecenatge esportius, la investigació i el desenrotllament tecnològics aplicats a l'esport, i la internacionalització de la nostra indústria de l'esport.

b) Promoure la cooperació internacional, amb especial atenció a la formació d'especialistes i experts esportius, a la lluita contra el dopatge, contra la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport.

c) Cooperar en el manteniment de la seguretat en els espectacles esportius.

2. Així mateix, contribuirà al desenrotllament del moviment olímpic i paralímpic i a la difusió dels ideals olímpics.

Article 28. Acció exterior en matèria de turisme.

1. L'acció exterior en matèria de turisme s'orientarà a la promoció de la imatge d'Espanya com a destinació turística i a la planificació, desenrotllament, execució i seguiment d'activitats de caràcter promocional del sector turístic espanyol en els mercats internacionals, així com al suport a la comercialització de productes turístics espanyols en l'exterior.

2. Així mateix, esta acció inclourà l'exercici de les relacions turístiques internacionals tant de caràcter bilateral com amb les organitzacions turístiques internacionals de caràcter multilateral, i el foment de la cooperació turística internacional.

3. L'acció exterior en matèria turística comprendrà l'assistència i informació a les entitats i empreses turístiques espanyoles en la seua activitat internacional, i el suport per a implantar-les en l'exterior.

4. Contribuirà especialment a la difusió en l'exterior de la imatge d'Espanya ja que l'acció turística n'és un aspecte decisiu.

Article 29. Acció exterior en matèria agrària, alimentària, pesquera i mediambiental.

L'acció exterior en matèria agrària, alimentària, pesquera i mediambiental s'orientarà a la promoció dels productes i servicis agroalimentaris i pesquers espanyols, a l'obertura de nous mercats per a estos i a la remoció dels obstacles comercials o sanitaris a estos, i s'ajustarà als objectius establits en la política agroalimentària i pesquera i als compromisos que, si és el cas, es deriven de les estratègies de la Unió Europea, així com a la promoció de l'acció internacional en matèria mediambiental i dels productes i servicis mediambientals espanyols.

Article 30. Acció exterior en matèria de canvi climàtic.

1. L'acció exterior en matèria de canvi climàtic promourà la subscripció de tractats internacionals i l'adopció de normativa internacional que propicien un compromís global, i impulsarà models productius i energètics sostenibles que permeten afrontar les conseqüències d'este fenomen, la generació de models energètics sostenibles, usos més eficients de l'energia i la protecció dels ecosistemes vegetals.

2. Igualment, es fomentaran els intercanvis, la cooperació internacional, així com l'assistència tècnica especialitzada a uns altres estats, per al desplegament dels

instruments normatius necessaris i la sensibilització de les poblacions en la lluita global contra el canvi climàtic.

Article 31. Acció exterior en matèria de salut.

1. L'acció exterior en matèria de salut s'orientarà a la protecció de la salut dels ciutadans davant de riscos sanitaris transfronterers d'origen humà, animal, alimentari, ambiental o altres; a la col·laboració en matèria d'assistència sanitària internacional; a l'activitat d'inspecció en l'àmbit de la sanitat exterior; a la col·laboració en prevenció i promoció de la salut dels ciutadans, i a la cooperació en investigació i innovació en matèria sanitària i de formació.

2. La planificació de l'acció exterior en matèria de salut tindrà en compte les iniciatives i els compromisos que deriven de les estratègies que s'impulsen en el marc de la Unió Europea i des de l'Organització Mundial de la Salut i altres organitzacions internacionals, i promourà la presència espanyola en els fòrums sanitaris d'estes institucions, així com el foment de tractats internacionals, i les activitats de cooperació internacional i de mobilitat d'experts.

Article 32. Acció exterior en matèria d'energia.

1. L'acció exterior en matèria d'energia se centrarà en la direcció, coordinació i gestió dels assumptes i processos energètics internacionals de caràcter regional i global, així com en la participació en les activitats derivades de la pertinença d'Espanya a organitzacions internacionals i en les derivades de les relacions internacionals, tant bilaterals com multilaterals, en l'àmbit de la política energètica. En este sentit, es prestarà especial atenció a l'impuls i el desenrotllament de totes aquelles activitats necessàries per al compliment derivat dels compromisos internacionals i programes internacionals de cooperació i assistència tècnica assumits en estes matèries, i a fer-ne el seguiment.

2. Així mateix, impulsarà la cooperació internacional amb l'objectiu de millorar la competitivitat del sector i garantir la seguretat de subministrament, i donar lloc, així mateix, a l'obertura de nous mercats. Per consegüent, esta cooperació se centrarà a desenrotllar i fomentar accions encaminades a millorar el manteniment de les relacions multilaterals i bilaterals, tant amb els principals estats subministradors d'energia com amb els estats clau per a fomentar la internacionalització de les empreses espanyoles presents en el sector energètic.

Article 33. Acció exterior en matèria d'infraestructures, transport i vivenda.

L'acció exterior en matèria d'infraestructures i transport s'orientarà a millorar els actuals nivells de seguretat, a reforçar la connectivitat d'Espanya amb l'exterior, a incrementar l'eficiència i la sostenibilitat en les diferents formes de transport i a internacionalitzar les empreses del sector d'infraestructures, transport i construcció. L'acció exterior s'ajustarà als compromisos que es deriven de la política comuna de transports de la Unió Europea, dels instruments bilaterals, així com dels acords de les organitzacions internacionals de les quals Espanya forme part.

TÍTOL II

Planificació, seguiment i coordinació de l'acció exterior

Article 34. Planificació i seguiment de l'acció exterior.

1. La planificació i el seguiment de l'acció exterior de l'Estat es durà a terme a través de l'Estratègia d'acció exterior i l'Informe d'acció exterior.

2. En el procés d'elaboració dels dos instruments participaran, en els termes que preveu l'article següent, els òrgans constitucionals, les administracions públiques i els organismes i entitats i institucions que en depenguen, que actuen en l'exterior.

Article 35. *L'Estratègia d'acció exterior.*

1. L'Estratègia d'acció exterior contindrà l'expressió ordenada, sectorial i geogràfica, de les prioritats i objectius a mitjà termini de l'acció exterior, i arreglarà el conjunt d'actuacions dels òrgans, organismes i entitats públiques en l'exterior a les quals dota de coherència interna.

2. L'Estratègia d'acció exterior s'elabora, a iniciativa del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, conjuntament amb tots els departaments ministerials. L'Estratègia d'acció exterior integrarà les propostes de tots estos, partint de les directrius, fins i objectius de la política exterior fixada pel Govern.

3. Així mateix, el Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació demanarà i integrarà, si és el cas, les propostes d'actuació exterior dels òrgans constitucionals, de les comunitats i ciutats autònomes i de les entitats locals. La no-integració de les propostes dels òrgans i ens mencionats en el paràgraf anterior haurà de ser motivada i fundar-se en l'adequació a les directrius, fins i objectius de la política exterior fixats pel Govern.

4. L'Estratègia d'acció exterior s'aprova per mitjà d'un acord del Consell de Ministres, a iniciativa del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, amb un informe previ del Consell de Política Exterior, i tindrà una vigència de quatre anys. El Govern podrà aprovar-la per un període de vigència inferior quan concórreguen circumstàncies que ho facen necessari o ho aconsellen.

5. Abans d'aprovar-la, el Govern remetrà l'Estratègia d'acció exterior a les Corts Generals perquè en tinga coneixement i la debata. El ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació compareixerà, com a mínim una vegada a l'any en cada una de les dos cambres, per a fer balanç del compliment de l'Estratègia d'acció exterior.

Article 36. *De la promoció de la imatge d'Espanya i de l'acció informativa en l'exterior.*

1. En el procés d'elaboració de l'Estratègia d'acció exterior, la Presidència del Govern i els ministeris de la Presidència i d'Assumptes Exteriors i de Cooperació vetllaran per la integració en aquella de les mesures necessàries, en tots els àmbits sectorials, per a la promoció de la imatge d'Espanya en l'exterior.

2. A estos efectes, es demanarà de tots els òrgans, administracions, organismes i entitats que participen en l'elaboració de l'Estratègia d'acció exterior una proposta en què es definisquen els mitjans, les accions, els instruments i les ferramentes, especialment de diplomàcia pública, que consideren oportuns per a la promoció d'Espanya en l'exterior. Els òrgans, organismes i entitats, dependents orgànicament i funcionalment dels departaments ministerials i adscrits a estos, presentaran les seues propostes a través d'estos.

3. En els plans d'acció exterior per a la promoció de la Marca Espanya que approve el Govern es desenrotllaran les previsions contingudes en l'Estratègia, a través d'accions concretes, objectius, indicadors i mesures de seguiment i avaluació.

4. Les missions diplomàtiques aportaran els elements necessaris per a l'elaboració dels plans anuals. Amb este fi, prendran en consideració l'opinió i les aportacions dels consells de residents en l'exterior, amb especial referència a la percepció sobre Espanya i a les singularitats culturals, sociològiques i polítiques que hagen de tindre en compte les actuacions per a la promoció d'Espanya en el seu respectiu àmbit geogràfic d'actuació. En este sentit, fomentaran la col·laboració publicoprivada i la participació de les empreses.

5. El Ministeri de la Presidència, en l'exercici de les seues competències, coordinarà l'acció informativa exterior del Govern, els servicis informatius del Servici Exterior de l'Estat i la cobertura informativa internacional de l'activitat governamental, sense perjudi de les competències atribuïdes al Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació en matèria de promoció de la imatge exterior d'Espanya.

Article 37. *L'Informe anual d'acció exterior.*

1. En l'Informe anual d'acció exterior es donarà compte de l'execució de l'Estratègia d'acció exterior, de les actuacions realitzades, dels objectius assolits i dels recursos aplicats per a aconseguir-los. S'elaborarà a iniciativa del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, conjuntament per tots els departaments ministerials, i amb participació dels organismes i entitats públics dependents de l'Administració General de l'Estat que actuen en l'exterior, així com de les comunitats i ciutats autònomes i entitats locals.

2. Així mateix, en els informes anuals es donarà compte de les modificacions i adequacions necessàries de les prioritats i objectius continguts en l'Estratègia d'acció exterior, que s'hagen realitzat per circumstàncies sobrevingudes i canvis en el context internacional.

3. L'Informe anual d'acció exterior serà aprovat per mitjà d'un acord del Consell de Ministres i publicat en el «Boletín Oficial del Estado», a proposta del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, amb un informe previ del Consell de Política Exterior. Així mateix, es remetrà a les Corts Generals perquè en tinga coneixement.

Article 38. *El Consell de Política Exterior.*

1. El Consell de Política Exterior és l'òrgan col·legiat de suport i assessorament al president del Govern en l'exercici de la seua funció de direcció i coordinació de la política exterior.

2. El Consell de Política Exterior exercix les competències que li atribuïx esta llei, i especialment la d'assessorar el president del Govern en l'exercici de la seua competència de vetllar perquè l'acció exterior de l'Estat es desenrotlle de conformitat amb els principis establits en esta llei i amb subjecció a les directrius, fins i objectius de política exterior fixats pel Govern, i al que establixen els instruments de planificació aprovats de conformitat amb esta llei.

3. Així mateix, i de la forma en què s'establix en l'article següent, el Consell de Política Exterior assessorarà el president del Govern sobre l'ordenació dels mitjans del Servici Exterior de l'Estat.

Article 39. *El Consell Executiu de Política Exterior.*

1. El Consell Executiu de Política Exterior és l'òrgan col·legiat constituït en el si del Consell de Política Exterior per a l'adequat exercici de les seues competències, al qual correspon executar totes les actuacions que se li encomanen. En particular, podrà promoure l'elaboració de plans d'ordenació dels mitjans humans, pressupostaris i materials que conformen el Servici Exterior de l'Estat, que garantisquen una millor assignació dels recursos públics, d'acord amb el principi d'eficàcia i eficiència, i instarà els òrgans competents, en cada cas, perquè els approve.

2. Cada dos anys, o en qualsevol moment quan causes sobrevingudes o canvis en el context exterior ho justifiquen, a iniciativa dels departaments ministerials, el Consell Executiu de Política Exterior elaborarà un informe, que elevarà al Ple del Consell de Política Exterior, per a assessorar el president del Govern sobre l'adequació del desplegament i l'estructura de les missions diplomàtiques, representacions permanents i oficines consulars, a fi de dotar de la màxima eficàcia el Servici Exterior, en el compliment de les directrius, fins i objectius de política exterior i de la màxima eficiència en l'assignació i utilització dels recursos públics, en el marc de l'Estratègia d'acció exterior de l'Estat.

Article 40. *Grup d'emergència consular.*

1. Per a garantir l'assistència i protecció deguda als ciutadans espanyols en l'exterior, el Consell de Política Exterior constituirà en el seu si un grup d'emergència consular, presidit pel ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, quan es produïska una situació de crisi bèl·lica, de seguretat, de desastre natural, d'emergència sanitària o

alimentària o de qualsevol altra índole, que requerisca la coordinació de diferents òrgans i organismes de l'Administració General de l'Estat.

L'esmentat grup es constituirà quan la situació que afecte els espanyols en l'exterior no siga objecte d'estudi o de gestió per qualsevol altre grup o comissió amb competències específiques en la matèria. S'integrarà en eixe grup un representant de la Secretaria d'Estat de Comunicació.

2. El grup elevarà les recomanacions oportunes al president del Govern sobre les mesures i actuacions que considere necessàries o convenients per a prestar l'assistència i protecció als espanyols afectats.

3. Quan el Govern, en una situació d'emergència consular, decidisca intervinde en operacions d'assistència en l'estranger que comporten la utilització de recursos pressupostaris de l'Estat, podrà exigir el reembossament de la totalitat o de part d'estos a qui s'haja exposat voluntàriament a riscos sobre els quals el Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació informa en les seues recomanacions de viatge, publicades i actualitzades puntualment, en relació amb les condicions de seguretat en els diferents estats i regions del món.

TÍTOL III

De l'Administració General de l'Estat en l'exterior: el Servei Exterior de l'Estat

Article 41. *Del Servei Exterior de l'Estat.*

1. El Servei Exterior de l'Estat està integrat pels òrgans, unitats administratives, institucions i mitjans humans i materials de l'Administració General de l'Estat que actuen en l'exterior, sota la dependència jeràrquica de l'ambaixador i orgànica i funcional dels respectius departaments ministerials, i sense perjudici del que disposa l'article 45.4.

2. Correspon al Servei Exterior de l'Estat aportar elements d'anàlisi i valoració necessaris perquè el Govern formule i execute la seua política exterior, desenrotlle la seua acció exterior i coordine la de tots els subjectes de l'acció exterior de l'Estat mencionats en l'article 5 d'esta llei; així com promoure i defendre els interessos d'Espanya en l'exterior.

3. Així mateix, li correspon prestar assistència i protecció i facilitar l'exercici dels seus drets als espanyols en l'exterior, prestar assistència a les empreses espanyoles en l'exterior, així com exercir totes aquelles competències que li atribuïsquen esta llei i la normativa vigent.

4. En l'exercici de les seues funcions, el Servei Exterior de l'Estat actuarà d'acord amb les normes del dret intern espanyol, del dret de la Unió Europea i del dret internacional, i amb respecte a les lleis dels estats estrangers en què actua.

5. En atenció a les peculiaritats de l'àmbit internacional en què desenrotlla principalment les seues activitats, es podran establir normes específiques per al Servei Exterior de l'Estat en matèria de gestió de personal, administració i gestió econòmica, contractació pública, seguretat de la informació, defensa en juí de l'Estat en l'exterior i qualssevol altres que siguen necessàries per a l'exercici de les seues funcions.

CAPÍTOL I

Organització del Servei Exterior de l'Estat

Article 42. *De les missions diplomàtiques permanents i la representació permanent davant de la Unió Europea i altres organitzacions internacionals.*

1. Les missions diplomàtiques permanents representen amb este caràcter Espanya davant d'un o més estats amb els quals té establides relacions diplomàtiques. Quan una missió represente Espanya davant de diversos estats, ho farà en règim d'acreditació múltiple i amb residència en un d'ells.

2. Les representacions permanents representen amb este caràcter Espanya davant de la Unió Europea o una organització internacional. Tindran el caràcter de representacions d'observació quan Espanya no siga part de l'organització davant de la qual s'acrediten.

3. Les missions diplomàtiques i les representacions permanents exerciran totes les funcions que els atribueixen la normativa vigent, el dret internacional general, els tractats internacionals dels quals Espanya és part i la normativa aplicable a la Unió Europea o a l'organització internacional davant de la qual la representació es trobe acreditada.

4. En especial, correspon a les missions diplomàtiques permanents:

- a) Representar Espanya davant de l'Estat receptor.
- b) Protegir en l'Estat receptor els interessos d'Espanya i els dels seus nacionals, dins dels límits permesos pel dret internacional. En aquells estats on no hi haja oficines consulars, o n'hi haja en ciutats diferents d'on radica la missió diplomàtica, les funcions consulars seran exercides per esta, a través de la seua secció consular.
- c) Negociar amb el Govern de l'Estat receptor.
- d) Informar-se de les condicions i de l'evolució dels esdeveniments en l'Estat receptor i traslladar esta informació al Govern espanyol.
- e) Fomentar les relacions amistoses i desenrotllar les relacions amb l'Estat receptor en tots els àmbits de l'acció exterior.
- f) Cooperar amb les instàncies de representació exterior de la Unió Europea en la identificació, defensa i promoció dels interessos i objectius de la seua acció exterior.

5. La creació i supressió de les missions diplomàtiques permanents i representacions permanents es farà mitjançant un reial decret del Consell de Ministres, a iniciativa del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació i a proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb un informe previ del Consell Executiu de Política Exterior.

6. La creació i supressió dels òrgans tècnics especialitzats a què es referix l'article 45.3, quan suposen modificació de l'estructura de la missió o representació, es farà per mitjà d'un reial decret, a iniciativa del ministeri competent, amb un informe previ del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, i a proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb un informe previ del Consell Executiu de Política Exterior.

7. El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques aprovarà les relacions de llocs de treball de les missions diplomàtiques permanents i les representacions permanents, amb un informe previ del Consell Executiu de Política Exterior.

Article 43. De les funcions de les missions diplomàtiques i les representacions permanents en l'acció exterior de l'Estat.

1. Les missions diplomàtiques i les representacions permanents executen i desenrotllen la política exterior i l'acció exterior de l'Estat. A estos efectes, les directrius, fins i objectius de la política exterior i l'Estratègia d'acció exterior vertebren l'actuació de tots els òrgans i unitats administratives en l'exterior.

2. Les missions diplomàtiques i les representacions permanents són l'instrument principal per al desenrotllament de l'acció exterior de tots els òrgans, organismes i entitats públiques amb projecció exterior. Les instruccions que els diferents òrgans, organismes i entitats traslladen al cap de missió o de representació per al desenrotllament de l'acció exterior en els seus respectius àmbits, s'hauran d'ajustar al que preveu l'Estratègia d'acció exterior i es cursaran a través del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, sense perjuí del que disposa l'article 45.5 respecte dels òrgans tècnics especialitzats.

Article 44. Direcció de la missió.

1. La direcció de la missió diplomàtica permanent serà exercida per un ambaixador extraordinari i plenipotenciari, que tindrà la representació i la màxima autoritat d'Espanya davant de l'Estat receptor. En el cas de les representacions permanents, serà exercida per un ambaixador representant permanent. La direcció de missió podrà ser també exercida per un encarregat de negocis amb cartes de gabinet.

El rei acreditarà, per mitjà de les corresponents cartes credencials, els caps de missió diplomàtica i de representació permanent. Als encarregats de negocis se'ls acreditarà per mitjà de cartes de gabinet firmades pel ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació.

2. El cap de missió o de representació permanent, orgànicament i funcionalment dependent del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, representa el conjunt de l'Administració de l'Estat i exercix la direcció superior de tot el personal de la missió o la representació. Correspon al cap de la missió diplomàtica o de la representació permanent l'exercici de les funcions que l'article 42.4 atribueix a les missions diplomàtiques i totes les que li atribueixen les lleis, el dret internacional i els tractats internacionals dels quals Espanya és part.

3. Correspon al cap de missió o de representació permanent la direcció de la missió diplomàtica o de la representació permanent, així com la coordinació de l'acció exterior i del Servei Exterior de l'Estat en l'Estat o en l'organització d'acreditació, en compliment de les directrius, fins i objectius fixats pel Govern per a la política exterior, i d'acord amb el principi d'unitat d'acció en l'exterior i els altres principis que s'arreglen en l'article 3 de la Llei. En l'exercici d'estes funcions, proposarà al Govern, a través del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, els àmbits d'acció exterior que considere més pertinents o adequats per al compliment dels objectius de política exterior en el país o en l'organització d'acreditació.

El cap de la missió diplomàtica o de la representació permanent informarà els membres de la missió o de la representació dels assumptes que afecten l'exercici de les seues funcions i rebrà informació puntual d'estos sobre les seues activitats. De la mateixa manera, supervisarà, coordinarà i impulsarà l'activitat de totes les unitats i òrgans que integren la missió.

4. Els ambaixadors seran designats i cessaran per mitjà d'un reial decret acordat en el Consell de Ministres a proposta del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació. Els encarregats de negocis amb cartes de gabinet seran designats per mitjà d'una orde del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació. Els ambaixadors extraordinaris i plenipotenciaris, ambaixadors representants permanents i encarregats de negocis amb cartes de gabinet seran designats entre funcionaris de la carrera diplomàtica de la forma que reglamentàriament es determine, sense perjudici que el Govern, en l'exercici de la seua potestat discrecional, pugua designar com a ambaixadors persones que no pertanyen a la carrera diplomàtica. La proposta de designació es farà, en tot cas, atenent criteris de competència professional i experiència, d'acord amb el que estableix l'apartat 10 de l'article 6 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat.

5. En el cas d'ambaixadors representants permanents davant d'organitzacions internacionals l'àmbit d'actuació dels quals siga coincident en tot o en part amb les competències d'algun departament ministerial, la proposta de la designació i del cessament pel ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació es farà amb un informe previ d'este departament.

6. Una vegada designat, el Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació facilitarà a cada ambaixador una carta d'instruccions en la qual s'arreglaran les directrius del Govern, fins i objectius de la política exterior cap a l'Estat o l'organització internacional d'acreditació, així com els fins, objectius i directrius de l'acció exterior de l'Estat, de conformitat amb l'Estratègia d'acció exterior i la informació que respecte d'això es demane als departaments, comunitats autònomes i organismes que en depenguen.

7. El ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació comunicarà a la Comissió d'Assumptes Exteriors del Congrés dels Diputats tota designació d'ambaixadors, als efectes de la possible sol·licitud de compareixença perquè informen els seus membres sobre els objectius de la seua missió, en funció de les directrius rebudes en la seua carta d'instruccions. La Comissió Mixta per a la Unió Europea podrà sol·licitar la compareixença de l'ambaixador representant permanent davant de la Unió Europea.

8. En els casos de vacant, absència o impossibilitat d'exercici del cap de missió o de representació, la direcció de missió o de representació serà exercida per la segona

direcció, i a falta d'això, pel funcionari diplomàtic que preste els seus servicis en la cancelleria diplomàtica i tinga més categoria administrativa o, a igual categoria, pel de més antiguitat.

Article 45. Organització de la missió diplomàtica o de la representació permanent.

1. La missió diplomàtica o la representació permanent estan integrades per:
 - a) La direcció de la missió diplomàtica o de la representació permanent.
 - b) La cancelleria diplomàtica.
 - c) Les conselleries, agregadores, oficines sectorials, oficines econòmiques i comercials, oficines tècniques de Cooperació, centres culturals, centres de Formació de la Cooperació Espanyola i l'Institut Cervantes.
 - d) Si és el cas, la Secció de Servicis Comuns.

2. La cancelleria diplomàtica exercix les funcions diplomàtiques, consulars, de cooperació i les de naturalesa política i les de representació. A més, contribueix al desenvolupament dels restants àmbits de l'acció exterior, especialment on no actuen òrgans tècnics especialitzats dels que preveu l'apartat següent.

La direcció de la cancelleria diplomàtica serà exercida, sota la direcció de l'ambaixador o del representant permanent, pel funcionari de la carrera diplomàtica que exercisca la segona direcció de la missió diplomàtica o de la representació permanent davant d'organitzacions internacionals. El Consell de Ministres podrà designar este últim com a ambaixador representant permanent adjunt, de la forma que reglamentàriament es determine.

3. Les conselleries, agregadores, oficines econòmiques i comercials, oficines tècniques de Cooperació, oficines sectorials, centres culturals i centres de Formació de la Cooperació Espanyola, i l'Institut Cervantes són òrgans tècnics especialitzats de la missió diplomàtica o de la representació permanent que, sota la dependència jeràrquica de l'ambaixador, li presten assessorament i suport tècnic i assistixen este i la missió en l'exercici de les seues funcions, en el desenvolupament dels àmbits de l'acció exterior, sense perjudi de la seua dependència orgànica i funcional dels seus respectius departaments, als quals correspon la seua organització interna i dotació pressupostària.

4. La Secció de Servicis Comuns, allí on s'establisca o amplie, d'acord amb la proposta del Consell Executiu de Política Exterior a l'empara de la disposició addicional sexta, i amb un informe previ favorable del departament del qual depenguen els recursos corresponents, és la unitat administrativa que gestiona els servicis i recursos compartits per les diferents unitats mencionades en l'apartat 1, lletres a), b) i c), d'este article. La Secció de Servicis Comuns estarà a càrrec d'un canceller, funcionari de carrera, acreditat com a agregat administratiu davant de l'Estat receptor, o en funció de la importància i grandària de la missió, per un funcionari del subgrup A1 acreditat com a conseller.

5. Les conselleries i agregadores sectorials i la resta d'òrgans especialitzats es comunicaran directament amb els departaments ministerials de què depenguen o amb els competents en la matèria que es tracte, i estos amb aquelles, i hauran de mantindre simultàniament informat el cap de la missió diplomàtica o de la representació permanent. Les instruccions que els departaments ministerials cursen als seus òrgans tècnics en l'exterior s'hauran d'ajustar al que preveu l'Estratègia d'acció exterior.

Article 46. Missions diplomàtiques especials i delegacions.

1. Les missions diplomàtiques especials representen temporalment el Regne d'Espanya davant d'un o més estats, amb el seu consentiment, per a una comesa concreta, o davant d'un o més estats on no hi ha missió diplomàtica permanent o davant del conjunt d'estats, per a una comesa de caràcter especial.

La missió diplomàtica especial es crearà a iniciativa del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació i a proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques,

amb un informe previ del Consell Executiu de Política Exterior, mitjançant un reial decret en què es fixaran la seua comesa i els criteris per a determinar l'inici i el final de la missió.

El cap de la missió serà designat per mitjà d'un reial decret aprovat pel Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, amb el títol d'ambaixador en missió especial, segons el procediment previst en l'article 44 per a la designació d'ambaixadors.

2. Les delegacions representen el Regne d'Espanya en un òrgan d'una organització internacional, en una conferència d'estats convocada per una organització internacional o sota els seus auspicis, o en un acte concret organitzat per un tercer Estat per al qual es requerisca conformar una delegació amb caràcter oficial.

Les delegacions estaran presidides pels òrgans que exercisquen la representació de l'Estat en l'exterior: el cap d'Estat, el president del Govern o el ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació. Quan la delegació haja de ser presidida pel titular d'un altre òrgan, serà autoritzada pel Consell de Ministres, mitjançant un reial decret, a proposta del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, quan es tracte d'exercir la representació de l'Estat davant d'un altre Estat, o pel ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, per mitjà de la corresponent plenipotència, per a la representació de l'Estat davant d'òrgans d'organitzacions internacionals o en conferències internacionals.

Article 47. *De les oficines consulars.*

1. Les oficines consulars són els òrgans de l'Administració General de l'Estat encarregats de l'exercici de les funcions consulars, i especialment de prestar assistència i protecció als espanyols en l'exterior. Les oficines consulars exerciran les funcions que els atribueixen la normativa vigent, el dret internacional i els tractats internacionals dels quals Espanya és part.

2. La creació i la supressió de les oficines consulars de carrera i de les agències consulars es farà mitjançant un reial decret del Consell de Ministres, a iniciativa del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, del qual depenen orgànicament i funcionalment, i a proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb un informe previ del Consell Executiu de Política Exterior.

3. En el supòsit d'integració en les oficines consulars d'òrgans tècnics especialitzats anàlegs als mencionats en l'article 45.3 d'esta llei, la creació i la supressió, quan suposen modificació de l'estructura de l'oficina, es faran per mitjà d'un reial decret, a iniciativa conjunta del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació i del departament competent, i a proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb un informe previ del Consell Executiu de Política Exterior.

4. El reial decret de creació fixarà l'àmbit territorial de la demarcació consular i la seu de l'oficina. Correspon al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques aprovar les relacions de llocs de treball per a les oficines consulars, a proposta del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació i amb un informe previ del Consell Executiu de Política Exterior. Este mateix procediment serà aplicable per a la creació i aprovació de l'estructura de les agències consulars dependents d'una oficina consular de carrera.

Article 48. *Classes d'oficines consulars i organització.*

1. Les oficines consulars podran ser de carrera i honoràries. Les primeres podran tindre categoria de consolat general o de consolat i estaran dirigides per funcionaris de la carrera diplomàtica; les segones estaran a càrrec de cònsols honoraris i podran ser consolats honoraris o viceconsolats honoraris. La llei, el dret internacional i els tractats de què Espanya és part, determinen les funcions i competències de cada tipus d'oficina consular. Les oficines consulars honoràries es crearan per mitjà d'una orde del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació.

2. El cap de l'oficina consular de carrera serà designat per mitjà d'una orde del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació entre funcionaris de la carrera diplomàtica, i serà proveït d'una carta patent o d'un altre instrument admés pel dret internacional,

atorgada per Sa Majestat el Rei i amb la ratificació del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, en la qual constarà, a més del seu nom i categoria personal, la circumscripció consular i la seu de l'oficina a càrrec seu.

3. El cap de l'oficina consular exercirà la direcció de tots els servicis i personal de l'oficina consular. A més, coordinarà, per delegació del cap de la missió diplomàtica permanent corresponent, i impartirà instruccions a les agències consulars i oficines consulars honoràries establides en la seua circumscripció. Els cònsols generals exerciran les mateixes funcions respecte dels consolats de carrera establits en la seua circumscripció.

4. Les oficines consulars de carrera comptaran amb una secció administrativa, a càrrec d'un canceller, i, si és el cas, amb les seccions la composició i funcions de les quals s'establisquen en el reial decret de creació. En aquelles oficines consulars o agències consulars en què s'integren oficines sectorials es podrà establir també una Secció de Servicis Comuns que permeta la gestió administrativa integrada dels servicis que es determinen, de conformitat amb el que disposa esta llei.

5. Les agències consulars són oficines dependents d'una oficina consular de carrera, creades en localitats diferents d'aquella en la qual s'ubica l'oficina de què depenen, amb la finalitat de descentralitzar-ne la gestió, i estaran a càrrec d'un funcionari de la carrera diplomàtica. Les esmentades agències dependran del consolat general o del consolat en la demarcació de la qual estiguen ubicades, i les seues funcions es fixaran de comú acord entre Espanya i les autoritats competents de l'Estat receptor, dins dels límits i previsions legals de la normativa internacional aplicable.

6. Els caps de l'oficina consular de carrera ajustaran la seua actuació a les instruccions del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació i del cap de la missió diplomàtica permanent de què depenguen, excepte en matèria de fe pública, registre civil o jurisdicció voluntària, en les quals estaran subjectes al que estableix la legislació notarial, registral i processal per a l'exercici d'estes funcions i a les resolucions, instruccions i circulars de la Direcció General dels Registres i del Notariat.

Els caps de les oficines consulars podran també rebre instruccions dels departaments ministerials corresponents per al desenrotllament d'uns altres àmbits de l'acció exterior, a través del cap de la respectiva missió diplomàtica.

CAPÍTOL II

Del Servici Exterior de l'Estat en el marc de la Unió Europea i de la Comunitat Iberoamericana de Nacions

Article 49. Incorporació a delegacions de la Unió Europea, missions diplomàtiques conjuntes i òrgans tècnics especialitzats conjunts.

1. El Govern, a iniciativa del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació i a proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb un informe previ del Consell Executiu de Política Exterior, podrà acordar amb els òrgans competents de la Unió Europea o dels seus estats membres:

- a) La creació de missions diplomàtiques conjuntes amb altres membres de la Unió Europea en tercers estats, especialment on no hi haja delegacions de la Unió Europea.
- b) La creació d'oficines culturals conjuntes en tercers estats, per a difondre els principis i valors en què es fonamenta la Unió.
- c) La creació d'oficines sectorials conjuntes en tercers estats, a iniciativa conjunta amb el departament competent per raó de la matèria.
- d) La incorporació de funcionaris espanyols a delegacions de la Unió Europea en els estats en què Espanya no tinga missió diplomàtica permanent, a fi que exercisquen determinades funcions del Servici Exterior espanyol.

e) Que funcionaris del Servei Exterior espanyol compartisquen servicis comuns amb les delegacions de la Unió Europea o amb les missions diplomàtiques permanents d'uns altres estats de la Unió.

2. Les oficines que s'esmenten en les lletres b) i c) de l'apartat anterior s'integraran en les delegacions de la Unió Europea o en la missió diplomàtica espanyola o en la de l'Estat membre amb què se n'acorde l'obertura.

En els acords que es formalitzen amb les institucions de la Unió Europea o dels estats membres competents es concretaran les condicions que regiran estes missions i òrgans tècnics especialitzats conjunts.

Article 50. Oficines consulars conjuntes amb estats membres de la Unió Europea.

1. El Govern, a iniciativa del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, i a proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb un informe previ del Consell Executiu de Política Exterior, podrà acordar amb uns altres membres de la Unió Europea la creació d'oficines consulars conjuntes en tercers estats, així com compartir servicis comuns amb les oficines consulars d'altres estats de la Unió, en particular en matèria de visats Schengen.

2. En els acords que es formalitzen amb les autoritats competents es concretaran les condicions que regiran estes oficines.

Article 51. Promoció professional en la Unió Europea i en organitzacions internacionals.

El Govern promourà la candidatura de funcionaris espanyols als òrgans corresponents de la Unió Europea i de les organitzacions internacionals de què Espanya és part, amb l'ànim d'impulsar la política exterior i de seguretat de la Unió Europea i el multilateralisme.

Article 52. Creació d'òrgans tècnics especialitzats conjunts en el marc de la Comunitat Iberoamericana de Nacions.

En el marc de la Comunitat Iberoamericana de Nacions, sustentat en el diàleg, la solidaritat i l'adopció d'accions concertades, el Govern, a iniciativa conjunta del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació i del competent per raó de la matèria, i a proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb un informe previ del Consell Executiu de Política Exterior, podrà acordar amb els òrgans competents dels estats que integren la Comunitat Iberoamericana de Nacions, la creació d'oficines sectorials conjuntes en tercers estats, per al desenrotllament d'àmbits específics de l'acció exterior.

Així mateix, el Govern promourà acords amb els estats de la Comunitat Iberoamericana de Nacions a fi de facilitar la incorporació recíproca de funcionaris dels seus respectius servicis exteriors en les missions diplomàtiques en tercers estats.

En els acords que es formalitzen amb les autoritats competents es concretaran les condicions que regiran estes missions i oficines sectorials conjuntes.

Article 53. Cimera iberoamericana de caps d'estat i de govern.

En el marc de la Conferència Iberoamericana i les cimera iberoamericanes de caps d'estat i govern, el Govern promourà la cohesió i la cooperació interna en el seu si per a la seua projecció internacional, especialment en els vincles i relacions amb la Unió Europea.

CAPÍTOL III

Del personal del Servei Exterior

Article 54. De les classes de personal.

1. El personal al servici de l'Administració General de l'Estat en l'exterior estarà integrat per funcionaris públics i personal laboral.

2. El personal de l'Administració de l'Estat tindrà la consideració de personal del Servei Exterior durant el període de temps en què estiguen destinats i ocupen un lloc de treball en les relacions de llocs de treball de les missions diplomàtiques, consolats, representacions permanents o representacions. Al finalitzar la seua destinació s'hauran de reintegrar a un lloc de treball en el ministeri d'adscripció o en el departament en què prestaven servicis abans d'ocupar una plaça en el Servei Exterior de l'Estat, d'acord amb el que disposa la normativa de funció pública, sense que hi haja la garantia d'assignació d'un nou lloc de treball en la localitat de destinació en l'exterior.

3. En el cas de delegacions de la Unió Europea o de missions conjuntes amb estats membres d'esta, o d'organitzacions internacionals o intergovernamentals, només tindrà la consideració de personal del Servei Exterior espanyol el personal que ocupe un lloc de treball de la relació de llocs de treball de l'Administració General de l'Estat i no aquell que ocupe llocs de treball del Servei Exterior Europeu o d'una organització internacional o intergovernamental.

4. El Registre Central de Personal, dependent del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, actuarà, d'acord amb el seu àmbit registral, com a instrument d'informació per a l'ordenació dels recursos humans de l'Administració General de l'Estat destinats a l'acció exterior de l'Estat, i posarà a disposició del Consell Executiu de Política Exterior la informació necessària que s'hi troba.

Article 55. Dels cossos que integren el Servei Exterior amb funcions atribuïdes en exclusiva.

1. Els funcionaris de la carrera diplomàtica, que se sotmeten a un règim de mobilitat obligada fora d'Espanya, constitueixen el cos de l'Administració General de l'Estat, adscrit al Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, als quals, per la seua preparació específica, els estan encomanades les funcions de naturalesa política, diplomàtiques i consulars, d'acord amb el que estableixen els tractats internacionals en vigor, per la qual cosa els llocs que tinguen atribuïdes eixes funcions s'adscriuen amb caràcter exclusiu als funcionaris mencionats.

Els llocs de treball de conseller econòmic i comercial de les oficines econòmiques i comercials seran adscrits en exclusiva a funcionaris que pertanyen al cos superior de tècnics comercials i economistes de l'Estat, per raó de la seua preparació específica i de les funcions exercides en eixos llocs.

2. Les funcions pròpies de la resta de llocs, corresponents als òrgans especialitzats mencionats en l'article 45.3, diferents dels arrellegats en l'apartat anterior, seran exercides pels funcionaris nomenats en estos pel departament ministerial de què depenguen orgànicament i funcionalment; la cobertura podrà estar reservada per a determinats cossos de funcionaris, o establida una determinada preferència per a estos, quan estiga previst reglamentàriament.

Article 56. Inspecció dels servicis i potestat disciplinària.

1. La Inspecció dels Servicis del Servei Exterior serà la dependent de cada departament ministerial. En determinats supòsits, esta podrà ser encomanada a la Inspecció General del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, sense perjudi de l'aplicació de la seua normativa específica. Reglamentàriament es determinaran la forma i els supòsits en què es podran fer les esmentades comandes.

2. Sense perjudi de la dependència jeràrquica del cap de missió, la potestat disciplinària serà exercida pel departament de dependència de l'empleat públic.

Article 57. Nomenament, cessament i acreditació del personal del Servei Exterior.

1. Els llocs de treball els titulars dels quals hagen de ser acreditats com a personal diplomàtic o consular, seran coberts pel procediment de lliure designació, per funcionaris,

o pels procediments propis per a proveir-los per raó de la seua pertinença a un cos amb funcions atribuïdes en exclusiva.

2. El nomenament el farà el departament de dependència, atenent criteris de competència professional i experiència d'acord amb la seua normativa específica i amb els principis d'igualtat, mèrit i capacitat. El cessament serà també competència del departament corresponent.

3. L'acreditació del personal del Servei Exterior davant de l'Estat receptor o davant de l'organització internacional, segons els casos, correspon al ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació.

Article 58. *De la formació del personal del Servei Exterior de l'Estat.*

1. El Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, en col·laboració amb els altres departaments, promourà una formació continuada del personal del Servei Exterior de l'Estat, que servisca al millor exercici de les seues funcions, a la prestació als ciutadans d'un servei públic eficient i de qualitat i a la promoció de la carrera professional.

2. L'Escola Diplomàtica, dependent del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, és el centre de formació del personal del Servei Exterior de l'Estat i promourà la capacitat d'eixe personal en les matèries que li són pròpies.

3. L'Escola Diplomàtica és, a més, el centre de formació principal dels funcionaris de la carrera diplomàtica, i de la forma en què es determine reglamentàriament, impartirà els cursos i les matèries necessaris per a facilitar la formació contínua necessària per a la promoció professional dels funcionaris mencionats, en particular, en les àrees de relacions exteriors, diplomàtiques, consulars i de cooperació que impartirà en col·laboració amb l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenrotllament.

4. L'Escola Diplomàtica establirà, per mitjà dels oportuns convenis de col·laboració o instruments previstos en la legislació, els mecanismes per a col·laborar amb altres centres formatius, públics i privats, espanyols i estrangers, que permeten articular una oferta formativa àmplia, garantir una formació de qualitat i proveir titulacions de referència en matèria de relacions internacionals.

5. L'Escola Diplomàtica mantindrà vincles amb les escoles i centres semblants d'uns altres estats, especialment de l'àmbit iberoamericà, als efectes d'afavorir intercanvis de professors i alumnes, i podrà impartir cursos específics per al perfeccionament o l'especialització de funcionaris d'uns altres servicis exteriors.

6. L'ICEX Espanya Exportació i Inversions, mitjançant el Centre d'Estudis Econòmics i Comercials, és centre de formació de l'Administració General d'Estat en matèria d'economia i comerç internacional i d'inversions exteriors, i promourà la capacitat del personal del Servei Exterior en les matèries pròpies del seu àmbit.

CAPÍTOL IV

Dels familiars dels funcionaris del Servei Exterior

Article 59. *Del suport a les famílies.*

1. En execució de la política del Govern de conciliació de la vida familiar i laboral, i en benefici d'un millor exercici de les funcions del Servei Exterior, el Govern establirà les condicions perquè els familiars puguem acompanyar els funcionaris destinats a l'exterior.

2. Els òrgans centrals del Servei Exterior de l'Estat proporcionaran a les famílies assistència en la preparació de la seua eixida a l'exterior, en particular en matèria d'informació sobre condicions de vida en el país de destinació. Així mateix, facilitaran l'accés al coneixement d'idiomes i possibilitats de treball per als cònjuges i parelles de fet.

3. El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques determinarà reglamentàriament les condicions en què els funcionaris de l'Administració General de l'Estat destinats en l'estranger podran percebre ajudes destinades a proporcionar als seus fills en edat escolar una educació de qualitat comparable a la del sistema públic espanyol.

4. Els funcionaris de l'Administració General de l'Estat destinats en l'estranger i els seus beneficiaris tindran dret que se'ls facilite l'accés a una cobertura sanitària semblant a la que tindrien si estigueren prestant els seus servicis en el territori espanyol. En cas de pertinença al règim del mutualisme administratiu, l'assistència sanitària en l'estranger es farà d'acord amb el que disposa la normativa reguladora específica.

Article 60. Treball dels familiars en l'exterior.

1. El Govern, per mitjà de l'acció del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, fomentarà la subscripció de tractats internacionals que permeten l'exercici d'activitats remunerades als cònjuges o a les seues parelles de fet que acompanyen els funcionaris en la seua destinació en l'exterior.

2. El cònjuge o la parella de fet del personal funcionari o laboral al servici de l'Administració General de l'Estat o dels seus organismes dependents que, amb motiu de la destinació d'estos últims en l'exterior, trasllade la seua residència a l'estranger i tinga la condició de funcionari o de personal laboral de l'Administració General de l'Estat o els seus organismes i entitats públiques dependents, tindrà preferència, en el cas de concurrència amb uns altres aspirants, i sempre que hi haja igualtat de mèrits entre ells, per a la cobertura de llocs de treball ja existents en l'Administració General de l'Estat i els seus organismes dependents en l'exterior. En el cas de llocs de treball coberts per mitjà d'un contracte laboral, la duració d'este contracte quedarà supeditada a la permanència del cònjuge o de la parella de fet en la seua destinació en l'exterior.

Disposició addicional primera. Estratègia d'acció exterior de l'Estat.

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, el Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació elevarà al Consell de Ministres la proposta de l'Estratègia d'acció exterior de l'Estat per al període 2013-2017, elaborada d'acord amb el que disposa l'article 35 d'esta llei.

Disposició addicional segona. Informe anual d'acció exterior.

En el primer trimestre de l'any següent a l'aprovació de l'Estratègia d'acció exterior de l'Estat, el Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació elevarà el primer Informe d'acció exterior perquè siga aprovat pel Consell de Ministres.

Disposició addicional tercera. Informe sobre el desplegament del Servici Exterior de l'Estat.

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, el Consell Executiu de Política Exterior elaborarà l'informe sobre la situació dels immobles i dels mitjans materials i personals de les unitats administratives i institucions en l'exterior dependents de l'Administració General de l'Estat, així com sobre l'adequació del desplegament del Servici Exterior de l'Estat, previst en l'article 39 d'esta llei.

Disposició addicional quarta. Informe sobre el personal laboral en l'exterior.

En el termini de dotze mesos des de l'entrada en vigor de la llei, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, després de la consulta amb els departaments ministerials amb personal laboral en l'exterior, elaborarà un informe sobre la situació i les condicions del personal laboral en l'exterior i el règim aplicable a este, a fi d'optimitzar i d'ordenar la gestió dels recursos humans en l'exterior de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics. Per a l'elaboració de l'Informe, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques podrà sol·licitar la col·laboració dels departaments ministerials afectats.

Disposició addicional quinta. *Informe sobre situació dels cònjuges o de les parelles de fet del personal funcionari o laboral desplaçat.*

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques elaborarà un informe sobre la situació dels cònjuges o de les parelles de fet del personal funcionari o laboral desplaçat que no tinga la condició d'empleat públic, respecte del seu possible accés a cobertura de llocs de treball existents en l'Administració General de l'Estat i els seus organismes dependents en l'exterior.

Així mateix, elaborarà un informe sobre la possibilitat que els cònjuges o les parelles de fet de l'esmentat personal funcionari o laboral desplaçat puguen mantindre els drets adquirits o en curs d'adquisició en matèria d'antiguitat, pensions i drets passius del sistema espanyol de seguretat social, i, en conseqüència, abonar voluntàriament les cotitzacions corresponents a períodes anteriors a l'entrada en vigor d'esta llei.

Disposició addicional sexta. *Eficiència i estalvi en el Servei Exterior de l'Estat.*

1. D'acord amb el principi d'eficiència en l'assignació i la utilització dels recursos públics a què es referix l'article 7.2 de la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera, la gestió de les unitats administratives i institucions de les administracions públiques en l'exterior estarà orientada per l'eficàcia, l'eficiència, l'economia i la qualitat, per a la qual cosa s'aplicaran polítiques de racionalització del gasto i de millora de la gestió del sector públic.

En particular, en l'Estat, tant els plans d'ordenació de mitjans l'elaboració dels quals siga promoguda pel Consell Executiu com l'informe sobre el desplegament del Servei Exterior a què es referix l'article 39 d'esta llei, s'hauran d'orientar i de respondre als mencionats principis.

2. La gestió dels edificis administratius de l'Estat en l'exterior s'efectuarà d'acord amb els principis següents:

- a) Planificació global i integrada de les necessitats d'immobles d'ús administratiu.
- b) Optimització del nombre d'edificis ocupats, amb prevalença per a la utilització de seus comunes que agrupen les unitats que pertanyen als diferents departaments i organismes amb presència en l'exterior i procurant la reducció del nombre d'arrendaments quan això siga possible d'acord amb les necessitats del servei.
- c) Rendibilitat de les inversions en immobles, procurant la màxima productivitat dels servicis administratius que s'hi ubiquen.

A estos efectes, el Consell Executiu de Política Exterior, després de l'estudi de la situació dels edificis en l'exterior, podrà presentar propostes, tant generals com concretes, d'utilització d'estos recursos immobiliaris de l'Estat als efectes que el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb un informe previ de la Comissió de Coordinació Financera d'Actuacions Immobiliàries i Patrimonials, pugua fixar els corresponents criteris d'actuació.

3. Els departaments ministerials integrats en una mateixa seu contribuiran a finançar-la en els termes que s'establisquen en els corresponents protocols o convenis de col·laboració i de conformitat amb els mecanismes previstos en la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària.

4. En compliment del principi indicat en l'apartat 1 d'esta disposició, es promourà la integració en els immobles de l'Estat de les unitats o servicis en l'exterior de comunitats autònomes, entitats locals o organismes i ens que en depenguen, així com la seua adhesió als esquemes de centralització de contractació i gasto en l'exterior per mitjà de qualssevol dels mecanismes i procediments previstos en la legislació vigent.

Disposició addicional setètima. *Règim de les Forces Armades.*

Ateses les característiques especials de les Forces Armades, de disciplina, jerarquia i unitat, les previsions del títol III d'esta llei s'aplicaran sense detriment del que disposen la Llei Orgànica 5/2005, de 17 de novembre, de la Defensa Nacional; la Llei Orgànica

9/2011, de 27 de juliol, de Drets i Deures dels Membres de les Forces Armades; la Llei Orgànica 8/1998, de 2 de desembre, de Règim Disciplinari de les Forces Armades; la Llei Orgànica 13/1985, de 9 de desembre, del Codi Penal Militar; la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la Carrera Militar, i les Reials Ordenances per a les Forces Armades, aprovades pel Reial Decret 96/2009, de 6 de febrer.

Disposició addicional octava. *Exclusió dels centres educatius de titularitat pública i dels centres assistencials en l'exterior.*

Les disposicions que conté el títol III, relatiu al Servei Exterior de l'Estat, no seran aplicables als centres educatius de titularitat pública en l'estranger ni als centres assistencials de l'Institut Social de la Marina en l'exterior, que es regiran per la seua normativa pròpia.

Disposició addicional novena. *L'Institut Cervantes.*

L'Institut Cervantes contribuirà a la difusió de la cultura i de la llengua en l'exterior, en coordinació amb els altres òrgans competents de l'Administració General de l'Estat i en col·laboració amb les comunitats autònomes, sense perjudi de la promoció de les altres llengües espanyoles cooficials.

Disposició addicional deu. *Nomenament i cessament del personal de la Representació Permanent d'Espanya davant de la Unió Europea.*

El nomenament i el cessament del personal de la Representació Permanent d'Espanya davant de la Unió Europea es durà a terme de conformitat amb el que estableix l'article 4 del Reial Decret 260/1986, de 17 de gener, pel qual es crea la Representació Permanent d'Espanya davant de les Comunitats Europees.

Disposició addicional onze. *Prestació de servicis de funcionaris de l'Administració General de l'Estat.*

El Govern, a través dels ministeris competents per raó de la matèria, i amb un informe previ favorable del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, podrà subscriure amb les comunitats autònomes i les ciutats autònomes que ho sol·liciten, convenis de col·laboració per a establir les condicions en què s'hi podrà produir la prestació de servicis per part de funcionaris de l'Administració General de l'Estat que, per la seua preparació específica, tinguen assignades les funcions relacionades amb les matèries afectades.

La prestació de servicis esmentada serà per a l'assistència i el suport a aquelles en matèria d'actuacions en el marc de les seues competències amb projecció exterior i de conformitat amb els procediments de mobilitat o de provisió de llocs de treball previstos en la normativa de funció pública.

Disposició addicional dotze. *Prestació de servicis per funcionaris en el Servei Europeu d'Acció Exterior.*

El Govern adoptarà les mesures apropiades per a garantir les oportunitats que el Servei Europeu d'Acció Exterior ofereix al personal que preste o haja prestat servicis en el Servei Exterior de l'Estat, i per a facilitar que hi accedisca i s'hi incorpore.

Disposició addicional tretze. *Modificació de l'Estatut de l'Escola Diplomàtica.*

El Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació i el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques analitzaran la viabilitat de la transformació de l'Estatut de l'Escola Diplomàtica per a configurar-la com un centre de formació que pugua obtenir recursos derivats de l'activitat formativa que constituïx el seu objecte.

Disposició addicional catorze. *No-increment de gasto públic.*

Les mesures incloses en esta llei no podran suposar increment ni de dotacions, ni de retribucions, ni d'altres gastos del conjunt del personal del Servei Exterior, i la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques haurà d'emetre informe sobre estes abans de ser aplicades.

Disposició addicional quinze. *Assistència a nous emigrants.*

Les missions diplomàtiques i les oficines consulars assumiran com un dels seus objectius prioritaris l'atenció als nous emigrants espanyols, especialment en aquells estats on hi haja un major flux d'arribades, a fi de facilitar tant la seua integració laboral i personal en el país d'acollida, com de facilitar, en la mesura que siga possible, la tornada a Espanya a aquells immigrants que desitgen tornar-hi.

Per a això, en les seues relacions amb el Govern i les diferents administracions de l'Estat on radiquen, faran una planificació sistemàtica de contactes i relacions que aborden la situació laboral i social d'este col·lectiu, per a la qual cosa n'afavoriran, entre altres mesures, la inclusió en programes de suport ja existents o promovent aquelles actuacions que puguen afavorir-los, relacionades amb vivenda, cursos de llengües i oportunitats de treball. En la seua relació directa amb els nous emigrants, procuraran adequar els seus horaris d'atenció i potenciar canals de comunicació electrònics que milloren la tasca d'assistència i protecció a estos ciutadans.

Disposició addicional setze. *Requisits per a la realització de traduccions i interpretacions de caràcter oficial.*

Les traduccions i interpretacions d'una llengua estrangera al castellà i viceversa únicament tindran caràcter oficial si han sigut realitzades per qui es trobe en possessió del títol de traductor-intèrpret jurat que atorga el Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació. Els requisits per a l'atorgament d'este títol, així com la resta d'elements que conformen el seu règim jurídic, es desplegaran reglamentàriament. En tot cas, per a l'atorgament d'este títol serà necessari posseir un títol de grau o equivalent.

El caràcter oficial d'una traducció o d'una interpretació comporta que esta pugua ser aportada davant d'òrgans judicials i administratius en els termes que es determinen reglamentàriament.

El traductor-intèrpret jurat certificarà amb la seua firma i segell la fidelitat i l'exactitud de la traducció i de la interpretació.

La traducció i la interpretació que faça un traductor-intèrpret jurat podrà ser revisada per l'Oficina d'Interpretació de Llengües del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, a sol·licitud del titular de l'òrgan administratiu, judicial, del registre o de l'autoritat competent davant de la qual es presente.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions que, del mateix rang o d'un rang inferior, s'oposen al que disposa esta llei, i en particular, el Reial Decret 632/1987, de 8 de maig, sobre organització de l'Administració de l'Estat en l'exterior.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de Cooperació Internacional per al Desenrotllament.*

U. Se suprimeix la referència que els apartats 1 i 3 de l'article 8; 2 i 3 de l'article 15; article 16; apartat 3 de l'article 19; apartat 3 de l'article 22; apartat 2.c) de l'article 23, i apartat 2 de l'article 24 de la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de Cooperació Internacional per al Desenrotllament, fan als plans anuals.

Dos. Els preceptes esmentats queden redactats en els termes següents:

«Article 8. *Planificació.*

1. La política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament de l'Administració General de l'Estat s'establirà a través de plans directors.

2. El pla director, element bàsic de la planificació de la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament de l'Administració General de l'Estat, es formularà quadriennalment; contindrà les línies generals i les directrius bàsiques de la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament; assenyalarà els objectius, les prioritats i els recursos pressupostaris indicatius que orientaran l'actuació de la cooperació espanyola durant eixe període, i incorporarà els documents d'estratègia relatius a cada sector de la cooperació, zona geogràfica i països que siguen objecte preferent de la cooperació.

Article 15. *El Congrés dels Diputats.*

2. Les Corts Generals debatran anualment, de la forma que es determine i a proposta i iniciativa del Govern, la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament, i informaran sobre la comunicació anual referent a l'execució del pla director i l'informe anual d'avaluació, d'acord amb el que disposen els reglaments de les cambres.

3. Es constituirà una Comissió Parlamentària de Cooperació Internacional per al desenvolupament en el Congrés dels Diputats i en el Senat, de conformitat amb el que disposen els reglaments de les cambres. Esta comissió serà informada pel Govern del grau d'execució i de compliment dels programes, projectes i accions compresos en el pla director, i també de l'avaluació de la cooperació, així com dels resultats de l'exercici precedent.

Article 16. *El Govern.*

El Govern defineix i dirigeix la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament.

A proposta del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, el Govern aprova el pla director.

Article 19. *La Secretaria d'Estat per a la Cooperació Internacional i per a Iberoamèrica (SECIPI).*

3. La Secretaria d'Estat per a la Cooperació Internacional i per a Iberoamèrica, després del dictamen del Consell de Cooperació al Desenvolupament i de la Comissió Interterritorial de Cooperació, formularà la proposta del pla director, així com la definició de les prioritats territorials i sectorials a què es referix l'article 5.

Article 22. *El Consell de Cooperació al Desenvolupament.*

3. El Consell de Cooperació al Desenvolupament informarà sobre la proposta del pla director i la comunicació anual referent a l'execució del pla director, i coneixerà els resultats i l'avaluació de la cooperació.

Article 23. *La Comissió Interterritorial de Cooperació per al Desenvolupament.*

2. Les funcions de la Comissió es dirigiran a promoure els objectius següents:

c) La participació de les administracions públiques en la formació del pla director i en la definició de les seues prioritats.

Article 24. *La Comissió Interministerial de Cooperació Internacional.*

2. La Comissió Interministerial de Cooperació Internacional, després del dictamen del Congrés dels Diputats i del Senat, sotmetrà a l'aprovació del Govern,

a través del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, les propostes del pla director i coneixerà els resultats i l'avaluació de la cooperació.»

Tres. L'article 25 de la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de Cooperació Internacional per al Desenvolupament, queda redactat en els termes següents:

«Article 25. *L'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament (AECID).*

1. L'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament, agència estatal adscrita al Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, té per objecte el foment, la gestió i l'execució de les polítiques públiques de cooperació internacional per al desenvolupament, sense perjudi de les competències assignades a uns altres departaments ministerials.

2. El personal al servei de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament estarà integrat per funcionaris públics i personal sotmés a dret laboral.

3. Els funcionaris de les diferents administracions públiques que passen a prestar els seus serveis en l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament quedaran en la situació administrativa que corresponga d'acord amb les normes aplicables a la seua situació de procedència. El sistema de cobertura de destinacions per part del personal funcionari inclourà mesures que tendisquen a afavorir la seua especialització en tasques de cooperació.

4. Els fins, funcions, organització i funcionament de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament s'establiran en el seu estatut, en el marc d'allò disposat per la Llei 28/2006, de 18 de juliol, d'Agències Estatals, per a la millora dels serveis públics.»

Disposició final segona. *Modificació del Reial Decret 1412/2000, de 21 de juliol, de creació del Consell de Política Exterior.*

U. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 1, i s'afeg un nou apartat 4, a l'article 2 del Reial Decret 1412/2000, de 21 de juliol, que queda redactat en els termes següents:

«1. En són membres permanents el president del Govern; el vicepresident del Govern i ministre de la Presidència; els ministres d'Assumptes Exteriors i de Cooperació; de Justícia; de Defensa; d'Hisenda i Administracions Públiques; de l'Interior; de Foment; d'Educació, Cultura i Esport; d'Ocupació i de Seguretat Social; d'Indústria, Energia i Turisme; d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient; d'Economia i Competitivitat; de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, i el director del Gabinet de la Presidència del Govern.

Així mateix, serà membre del Consell de Política Exterior l'alt comissionat del Govern per a la Marca Espanya, que participarà en les reunions únicament quan els assumptes que s'hi tracten afecten el seu àmbit competencial.

2. Podran ser convocats, en funció dels assumptes que s'hi hagen de tractar, uns altres membres del Govern.

3. Podran ser convocats també, en funció dels assumptes que s'hi hagen de tractar, autoritats o alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat i autoritats o alts càrrecs de les comunitats autònomes i entitats locals.

4. Exercirà les funcions de secretari el director del Departament de Política Internacional i Seguretat del Gabinet de la Presidència del Govern.»

Dos. Es modifica l'article 5 del Reial Decret 1412/2000, de 21 de juliol, que queda redactat en els termes següents:

«Article 5. *Consell Executiu d'Acció Exterior.*

1. Per a l'exercici adequat de les seues competències, es crea un consell executiu d'acció exterior en el Consell de Política Exterior, presidit per la vicepresidenta primera del Govern, que serà substituïda, si és el cas, pel ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació.

2. Els departaments presents en el Consell determinaran la seua representació en este Consell Executiu d'Acció Exterior. Els representants designats per cada ministeri tindran, com a mínim, la categoria de subsecretari o assimilat.

3. Així mateix, seran membres del Consell Executiu d'Acció Exterior el secretari d'estat de Pressupostos i Gastos, el secretari d'estat d'Administracions Públiques, el secretari d'estat de Comunicació i l'alt comissionat del Govern per a la Marca Espanya, que participaran en les reunions únicament quan els assumptes que s'hi hagen de tractar afecten el seu respectiu àmbit competencial.

4. Podran ser convocats també, en funció dels assumptes que s'hi hagen de tractar, autoritats o alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat i autoritats o alts càrrecs de les comunitats autònomes i entitats locals.

5. Exercirà les funcions de secretari el director del Departament de Política Internacional i Seguretat del Gabinet de la Presidència del Govern.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 12/2009, de 30 d'octubre, reguladora del dret d'asil i de la protecció subsidiària.*

La Llei 22/2009, de 30 d'octubre, reguladora del dret d'asil i de la protecció subsidiària, es modifica en els termes següents:

L'article 40 queda redactat de la manera següent:

«1. El restabliment de la unitat familiar de les persones refugiades i beneficiàries de protecció subsidiària es podrà garantir per mitjà de la concessió, respectivament, del dret d'asil o de la protecció subsidiària per extensió familiar, en els supòsits següents:

a) Els ascendents en primer grau que acrediten la dependència i els seus descendents en primer grau que siguen menors d'edat; se n'exceptua el dret a l'extensió familiar en els supòsits de diferent nacionalitat.

Les relacions familiars dels ascendents i descendents s'hauran d'establir per mitjà de les proves científiques que siguen necessàries en els casos en què no es puga determinar sense dubtes eixa relació de parentiu.

b) El cònjuge o la persona lligada per anàloga relació d'afectivitat i convivència, excepte els supòsits de divorci, separació legal, separació de fet, diferent nacionalitat o concessió de l'estatut de refugiat per raó de gènere, quan en l'expedient de la sol·licitud quede acreditat que la persona ha patit o ha tingut temors fundats de patir persecució singularitzada per violència de gènere per part del seu cònjuge o convivent.

c) Un altre adult que siga responsable del beneficiari de protecció internacional, d'acord amb la legislació espanyola vigent, quan eixe beneficiari siga un menor no casat.

d) També es podrà concedir asil o protecció subsidiària per extensió familiar a uns altres membres de la família de la persona refugiada o beneficiària de protecció subsidiària sempre que quede suficientment establida la dependència respecte d'aquelles i l'existència de convivència prèvia en el país d'origen.

2. L'Oficina d'Asil i Refugi tramitarà les sol·licituds d'extensió familiar presentades. Una vegada instruïdes s'eleva, després d'estudiar-la en la Comissió

Interministerial d'Asil i Refugi, la proposta de resolució al ministre de l'Interior, qui resoldrà.

3. La resolució per la qual s'acorde la concessió del dret d'asil o de la protecció subsidiària per extensió familiar comportarà per als beneficiaris els efectes previstos en l'article 36.

4. En cap cas es concedirà protecció internacional per extensió familiar a les persones incurses en els supòsits previstos en els apartats 2 i 3 de l'article 8 i en els articles 9, 11 i 12 d'esta llei.»

Disposició final quarta. *Títol competencial.*

Esta llei es dicta a l'empara dels articles 149.1.3a, 97 i 149.1.18a de la Constitució, que atribuïxen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de relacions internacionals, direcció de la política exterior i bases del règim jurídic de les administracions públiques i del règim estatutari dels seus funcionaris.

Disposició final quinta. *Desplegament normatiu.*

El Govern i els titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seues competències respectives, dictaran totes les disposicions que siguen necessàries per al desplegament d'esta llei.

Les modificacions que, a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, es puguen realitzar al que preveu la disposició final segona, es podran fer reglamentàriament, d'acord amb la normativa específica d'aplicació.

Disposició final sexta. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 25 de març de 2014.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY